І чужому научайтесь,
І свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 37. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 26-го ЛЮТОГО 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 26, 1965 No. 37. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 25-го лютого 1965 р.

В АМЕРИЦІ

ДВА ВИЗНАЧНІ ЕКОНОМІСТИ ХВАЛЯТЬ ЕКОНОМІЧНУ ПРОГРАМУ УРЯДУ, але обидва заявляють, що не треба утруднювати кредити та збільшувати відсотки, бо це сповільнювало б ріст економіки і причинилося б до подорожчання різних товарів. В Спільній Конгресовій Економічній Комісії зізнавали професор Гарвардського університету Джан Кеннет Гелбрейт і професор Каліфорнійського університету в Сан Дієго Сеймур Гарріс. Гарріс казав, що економіка за урядів Кеннеді - Джансона виявилася найуспішнішою в історії ЗДА, і секретар скарбу Даглес Діллон є „найздібнішим секретарем скарбу від часів Гемілтона".

СЕНАТОР ДЖЕВІТС В ОБОРОНІ ІМІҐРАНТІВ ІЗ СХІДНЬОЇ ЕВРОПИ виступив в Іміґраційній Підкомісії після того, як сенатор - демократ із Північної Каролайни Сем Дж. Ервін твердив, що запропонований новий іміґраційний законопроєкт є кривдячим для таких держав, як Англія, Ірляндія, Франція, Німеччина та інші германські північно - европейські держави, бо іміґранти з тих країн найбільше причинилися до розбудови ЗДА. Нюйоркський сенатор - републіканець Джекоб Джевітс сказав на те, що й іміґранти з Італії, держав Східньої Европи та інших країн „пролили багато крови" й вклали багато праці на те, щоб розбудувати цю країну.

ЮДОЛЛ ЗАКЛИКАЄ АМЕРИКАНЦІВ ПІЗНАВАТИ ЗДА і аж після того виїжджати до Европи. Секретар внутрішніх справ, промовляючи до 900 бизнесменів в готелі ім. Рузвелта в Ню Йорку, казав, що коли американський турист вперше побачить пам'ятник Вашингтона в столиці ЗДА, тоді він краще зрозуміє Площу Трафальґар в Лондоні чи Тріюмфальний Лук в Парижі. Минулого року 8 000 000 американців виїздили за кордон і вивезли зз ЗДА на $2 000 000 000 більше, як привезли долярів до цієї країни чужі туристи. Президент Джансон має зменшити на половину суму $100, за які могли американські туристи привозити без мита закуплені за кордоном товари.

АМЕРИКАНСЬКА ЕКОНОМІКА БУДЕ ЗБІЛЬШУВАТИСЯ В ЦЬОМУ РОЦІ — заявив 24-го ц. м. директор Бюджетового бюра Керміт Ґордон. Він сказав, що американська економіка дістане більше $5 000 000 000 внаслідок того, що на стільки зросли федеральні видатки в цьому році. Економіка дістане ще $3 250 000 000, бо на стільки в цьому році будуть зменшені податки. Але із цих $8 250 000 000 населення мусітиме заплатити державі $6 250 000 000 титулом податків від збільшеної економіки. Та все ж таки залишається ще два більйони долярів, які будуть стимулом для росту економіки ЗДА.

ВЕДУТЬ КАМПАНІЮ ЗА ТЕ, ЩОБ ВСІ ДІТИ ЩЕПИТИ ПРОТИ КОРУ, як заявив голова сенатської Комісії Здоров'я в нюйоркській Асамблеї сенатор Сеймур Р. Талер. На кір хорують річно коло 7 000 000 осіб, в тому 4 000 000 дітей у віці нижче 8 років, з чого 9 на 10 вмирають на запалення у зв'язку з недугою кору. Мали б в першу чергу щепити дітей у віці від трьох місяців до п'ятьох років. Більше як 4 000 дітей дістає запалення мозку (енцефаліт). В самому місті Ню Йорку є один мільйон дітей у передшкільному віці, яких треба нащепити. Одна доза вакцини коштує $2, тому в Ню Йорку місто мусітиме видати $2 000 000.

105 000 АМЕРИКАНЦІВ ЗГИНУЛИ В НЕЩАСЛИВИХ ВИПАДКАХ В 1964-му РОЦІ, як подає Крайова Рада Безпеки в Шикаґо. З цього аж 46% згинули в автомобільних випадках, 18% внаслідок нещасливого падіння, 7% згинули в пожежах, 6% втопилися і 23% згинули від різних інших причин. Число смертних випадків в 1964-му році було на 4% більше, як в 1963-му році, коли згинули були 100 669 осіб внаслідок різних нещасливих випадків.

У СВІТІ

УРЯД ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ПОГОДИВСЯ ПРОДОВЖИТИ ТЕРМІН судового обслідування воєнних злочинів нацистів поза 8 травня, якщо таку постанову прийме парлямент. За німецькою конституцією не можна розпочинати слідства проти будь-яких воєнних злочинів після 20-ох років від закінчення війни, себто 8 травня ц. р. Цю конституційну постанову затвердив уряд 5 листопада мин. року. Однак однаково в самій Німеччині, як з закордону почався натиск, щоб не замикати можливости переслідування злочинців, якщо виявляться нові докази.

ФРАНЦУЗЬКИЙ МІНІСТЕР ІНФОРМАЦІЇ ЕЛЕН ПЕЙРЕФІТ ПОДАВ ДО ВІДОМА, ЩО МАЄ БУТИ СТВОРЕНА французько-совєтська комісія для виготовлення спільного становища в справі В'єтнаму. Коли два дні тому совєтський амбасадор у Парижі Сєрґей Віноградов повідомив президента де Голля, що СССР підтримує становище Франції щодо потреби міжнародної конференції в справі В'єтнаму, то де Голль заповів, що він перешле Москві докладно сформульоване своє становище в цій справі.

НА ЛОВЕЦЬКОМУ ЗАМКУ В ПОЛЬЩІ ВІДБУЛАСЯ НОВА БЛИЗЬКО ДВОГОДИННА КОНФЕРЕНЦІЯ між американським амбасадором Джаном М. Кеботом та комуно-китайським амбасадором Ванґом Куо-чуаном. Це була їхня вже 125 зустріч. Як завжди, і цим разом не сказано про зміст і вислід розмови нічого більше, як тільки те, що найближча така зустріч відбудеться 21 квітня ц. р. Це одинокий безпосередній дипломатичний контакт між Америкою і Комуністичним Китаєм.

„ПРЕЗИДЕНТ" СССР АТАНАС МІКОЯН ЗАЯВИВ на бенкеті в честь фінського президента Урго Кекконена, що „миролюбні країни" рішені протидіяти поширенню в'єтнамської війни. Розмірно „делікатну" промову Мікояна пояснюють, як відхилення від войовничої лінії китайських комуністів і старання Москви, щоб скликати нову міжнародну конференцію для справи „невтралізації" В'єтнаму.

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ ЧУНҐ ГІ ПАРК ПРИЇДЕ ДО ВАШИНҐТОНУ 17 травня ц. р. Південна Корея завдячує свою волю Америці і залежна цілком політично і економічно від Америки. Чунґ Гі Парк прийшов до влади завдяки військовому переворотові. Після того, під натиском збоку ЗДА, Чунґ Гі Парк зрікся командування армією і виступив з війська, щоб кандидувати на президента.

ТЛІННІ ОСТАНКИ РОДЖЕРА КЕЙЗМЕНТА БУДУТЬ ПЕРЕВЕЗЕНІ ДО ІРЛЯНДІЇ. Кейзмент був ірляндським патріотом-революціонером, який під час першої світової війни їздив до Німеччини, буцім-то стараючись дістати допомогу від німців для ірляндської визвольної справи. В серпні 1916 року повісили його на в'язничному подвір'і в Лондоні, як зрадника. Він висловив перед смертю бажання, щоб міг спочити на ірляндській землі. Тепер британський уряд погодився на здійснення тієї останньої волі Роджера Кейзмента. Ірляндські історики завжди оспорювали закид зради щодо того національного героя Ірляндії.

ПІД ЧАС УРОЧИСТОЇ КОНСИСТОРІЇ В СОБОРІ СВ. ПЕТРА ПАПА ПАВЛО VI ЗАКЛИКАВ КАРДИНАЛІВ ПРАЦЮВАТИ „З ЧУЙНІСТЮ І МУДРІСТЮ"

Кардинал Йосиф Сліпий в розмові з кардиналом Йосифом Бераном.

Рим. — Пресова аґенція Юнайтед Пресс Інтернешенел повідомляє, що під час урочистої консисторії кардиналів проведеної в четвер 25 лютого в базиліці св. Петра в Римі, Папа Павло VI вручив кардинальські капелюхи 26 найменованим кардиналам. Попереджуючи їх, що оборона Церкви і Христової віри наражує в сьогоднішній час на ризико й небезпеки, Папа Павло VI закликав нових князів Церкви продовжувати їхню працю „з чуйністю і мудрістю". Його слова про небезпеки і ризико в сьогоднішньому світі стосувалися двох нових кардиналів, які пробули разом 34 роки в комуністичному ув'язненні, а це Митрополит Української Католицької Церкви кардинал Йосиф Сліпий та архиєпископ Праги кардинал Йосиф Беран. Ні один з них не може вернутися сьогодні до своєї країни. Папа Павло VI промовляв шістьма мовами: латинською, італійською, англійською, французькою, німецькою і португальською і в своїй промові підкреслив інтернаціональний характер Колеґії Кардиналів, кількість членів якої доходить сьогодні до 103 і в якій є репрезентанти сорок й одної країни світу.

Дату відбуття Конґресу Українців Канади відкладено на осінь

Вінніпеґ. — Згідно з повідомленням, надрукованим в тижневику „Український Голос" з 24 лютого ц.р., Восьмий Конґрес Українців Канади, що був заповіджений на перші дні липня цього року, відбудеться в днях 9, 10 і 11 жовтня у Вінніпеґу. Рішення змінити дату з липня на жовтень запало одноголосно на засіданні Президії КУК, що відбулося в п'ятницю 19 лютого. Головною причиною, якою руководилася Президія в перенесенні Конґресу на жовтень був той факт, що цього року припадає 25-ліття заснування Комітету Українців Канади і приготування до гідного відмічення цієї історичної річниці вимагатиме більше часу, ніж спершу здавалося.

„Пролог" і „Слово" влаштовують літературний вечір присвячений пам'яті В. Симоненка

Ню Йорк. — У зв'язку з опублікуванням у журналі „Сучасність" частини ненадрукованої в УССР збірки поезій п. н. „Берег чекань" померлого в 1963 році молодого українського поета Василя Симоненка — дослідне й видавниче Об'єднання „Пролог" й Об'єднання Українських письменників „Слово" влаштовують в неділю 28 лютого ц. р. літературний вечір, присвячений пам'яті цього поета.

Про сучасну модерну поезію в Україні говоритиме ред. Богдан Кравців, про життя і поетичну творчість Василя Симоненка поет Богдан Бойчук. З читанням віршів і щоденника Василя Симоненка, що його одержано також з України разом із недрукованою збіркою його поезій виступатимуть відомі діячі українського театру Олімпія Добровольська і Йосип Гірняк.

Вечір відкриє голова „Слова" Григорій Костюк. Відбудеться вечір о год. 4-ій по полудні в Українському Інституті Америки при 2 Іст 79-ій вулиці в Ню Йорку. Василь Симоненко, народжений 1935 р. в селі Біївці на Лубенщині, виступав як поет, прозаїк і журналіст. В УССР була видана в 1962 р. перша збірка його поезій „Грім і тиша", і в 1964 році, вже після смерти поета, появилася третя його збірка „Земне тяжіння". Друга приготована В. Симоненком ще за його життя збірка „Берег чекань" не змогла появитися друком і появе її видання готує тепер Видавництво „Сучасність" у Мюнхені.

Поліція на сліді вбивників Мелкома Екс

Ню Йорк. — Асистент шефа поліції Джозеф Л. Кайл заявив журналістам, що поліція є на „правильному" сліді вбивників провідника скрайної негритянської мусульманської секти Мелкома Екс, якого вбили в неділю на публічних зборах, коли він почав промовляти. Один із вбивників був заарештований ще в неділю. Ним є Томас Геґен, відомий і під прізвищем Геєр, який стріляв до Мелкома, і який при цьому сам був поранений, бо тоді впало коло 30 револьверових пострілів. Поліція шукає ще трьох до п'ятьох осіб, які також є замішані до справи вбивства. 5 000 негрів відвідали тіло Мелкома Екс в похоронному заведенні в Гарлемі — негритянській дільниці Ню Йорку. Похорон має відбутися в суботу 27-го лютого. Поліція знає про численні погрози знищити бомбами похоронне заведення та ту святиню, де має відбутися похорон Мелкома Екс. Виявляється, що Організація Африкансько-Американської Єдности, яку очолював Мелком Екс, має тільки 40 певних прихильників, та ще коло 200 симпатиків. В березні 1964 року, коли Мелком Екс засновував цю організацію, то вона мала 400 членів, і на зборах було тоді 1 000 осіб. Мелком Екс давніше був близьким співробітником організатора „Чорних Мусульман" — Ілайдже Мохаммеда в Шикаґо, але минулого року зірвав із ним і заснував в Ню Йорку свою організацію і був її священиком.

ЗДА ПРОТИ ПЕРЕГОВОРІВ З КОМУНІСТАМИ ПРО В'ЄТНАМ

Вашинґтон. — ЗДА нікого не уповноважували до посередництва в справі В'єтнаму ані теж не ведуть ніяких „авторизованих переговорів" — заявив пресовий секретар Білого Дому Джордж Ріді у зв'язку з заявою ген. секретаря Об'єднаних Націй У Танта, зробленою в середу 24 ц. р., у користь нової міжнародної конференції в справі В'єтнаму. У Тант заявив, що він „пред'явив конкретні ідеї і пропозиції заінтересованим сторонам", однак водночас ствердив, що він не хоче входити в суть проблеми, бо завданням Об'єднаних Націй є служити радше технічною допомогою в переговорах. У Тант застерігся, що він не поручає негайне відкликання американського війська з Південного В'єтнаму, а тільки поручає переведення таких „політичних і дипломатичних метод дискусій і переговорів, які створили б пригожі умовини для присмного відвороту Америки з тої частини світу". Водночас У Тант посередньо натаврував збройну допомогу ЗДА для Південного В'єтнаму, покликавшись на приклад своєї батьківщини Бірми, яка ніби сама справилась з комуністичною загрозою та живе у „згоді" з усіма своїми сусідами. Названий речник Білого Дому ствердив, що Президент не має „перед собою" ніякої речевої конструктивної пропозиції щодо розв'язки проблеми В'єтнаму мирним шляхом. Він повторив знову давнє становище Уряду, що найкращий спосіб замирення у Південному В'єтнамі — це прийняття комуністичними сусідами Південного В'єтнаму принципу, щоб „залишити в спокої" Південний В'єтнам. Політика Уряду у відношенні до Південного В'єтнаму — стверджують американські газети — не „злагіднішала", а радше загострилась, бо ось в останніх днях уперше американські бомбовики - джети взяли безпосередню участь в бомбардуванні комуністичних партизанів. До цього часу американські бомбовики давали тільки прикриття гелікоптерам, а проти комуністів вживано тільки ті бомбовики, що ними пільотували південні в'єтнамці, з асистою американців. Тепер відкинено ці обмеження і застереження і бомбовики беруть участь в розпорошуванні зосереджень комуністичних партизантських частин, настільки далеко від сел і міст, щоб таке бомбардування не нищило також цивільного населення. Загострення становища Уряду у відношенні до питання можливих переговорів з комуністами стоїть у зв'язку — твердять газети — з становищем Конґресу, де щораз більше сенаторів і конґресменів висловлюються за посиленням війни проти комуністів у В'єтнамі.

Видавництво Пенсилвенійського університету опублікувало працю українки Е. Н. Скочиляс про реалітети совєтського антисемітизму

Філядельфія, Па. — В серії дослідних монографій Інституту дослідів закордонної політики при Пенсилвенійському університеті опубліковано студію молодої дослідниці Елеґії Наталки Скочиляс про „Реалітети совєтського антисемітизму". В цій 72-сторінковій, виданій мімеографом праці Е. Н. Скочиляс подає огляд совєтської національностевої політики у відношенні до жидів, від початків існування Совєтського Союзу і в дальшому аналізує окремі періоди цієї політики такі, як створення автономної жидівської республіки Біробіджану і відношення до жидів за Сталіна. В кінцевих розділах авторка, на підставі совєтських джерел, подає статистичні дані про кількість жидів у вищому шкільництві, про їх участь в професійному і політичному житті та про становище жидівської культури, релігії й мови в Совєтському Союзі. Працю доповнюють два додатки — список місцевостей жидівської автономної области та список депутатів рад трудящих з 1961 року із зазначенням в ньому осіб жидівської національности. Елеґія Наталка Скочиляс, донька відомих українських громадян Павлини і Івана Скочилясів, закінчила політичні студії на Пенсилвенійському Університеті і тепер приготовляє докторську працю в Торонтському Університеті. Свою працю вона приготовила під керівництвом проф. Вільяма Кінтнера, заступника голови Інституту дослідів закордонне політики. Велику частину праці Е. Н. Скочиляс передрукував Філядельфійський „Інквайрер" в числі 14 лютого ц.р

● **Поліціянти в Лондоні дістали пістолі** з дозволом стріляти проти напасників, які їм погрожують. В останньому часі загрозливо збільшилося число поранення та навіть вбивства поліціянтів у службі. До цього часу вони користувались тільки палками. Так само, поліціянти дістали дозвіл зупиняти і ревідувати підозрілі особи.

В УВАН відбудеться перший концерт у ЗДА співачки Тамари Лихолай

Ню Йорк. — В залі Української Вільної Академії Наук у ЗДА в суботу 27-го лютого 1965 року, о год. 7-ій вечором відбудеться перший концерт на терені ЗДА співачки Тамари Лихолай, яка недавно приїхала із Арґентини. Тамара Лихолай (ліричне сопрано) закінчила студії в Державній консерваторії ім. Лисенка у Києві і з успіхом виступала на Україні як співачка в операх і оперетах „Наталка Полтавка", „Запорожець за Дунаєм", „Катерина" та ін.

Тамара Лихолай

На еміґрації виступала на українських і чужинецьких сценах, зокрема в оперових театрах Чехословаччини, Австрії, Швейцарії. З приїздом до Арґентини вона брала участь у мистецькому житті: була мистецьким керівником студії бандуристів у Буенос Айресі, виступала на українських імпрезах, в державному радіо, в театрі „Опера" і театрі „Колон"

В залі Академії 27 лютого Тамара Лихолай виступить на „Вечорі української пісні". У програмі, що складається з двох частин, співачка виконає пісні українських композиторів (за абеткою): С. Артемовського, Брусіловського, Н. Вахнянина, Весоловського, А. Гнатишина, М. Дремлюги, В. Заремби, Е. Козака, А. Кос-Анатольського, М. Лисенка, Б. Лятошинського, С. Людкевича, Я. Степового . . .

Музичний супровід д-ра Ігоря Соневицького.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

З ФІЛЬМОМ „ШЕВЧЕНКО У ВАШИНҐТОНІ" У ВЛАДИКИ МСТИСЛАВА

12-го лютого ц. р. в Бавнд Бруку, в резиденції ВПреосв. Архиєп. УПЦеркви в ЗДА Мстислава був висвітлений фільм „Шевченко у Вашинґтоні". Після висвітлення присутній колишній прем'єр уряду Закарпатської України Юліян Ревай поставив Владиці кілька запитань. Владика висловив признання продуцентові Юрію Тамарському за доконану ним працю і ствердив, що відслонення пам'ятника Шевченкові 34-им президентом Двайт Д. Айзенгавером записане золотими буквами в історії українського поселення в ЗДА.

Владика рекомендуватиме оглянути фільм усім своїм вірним.

Владика Мстислав запропонував копію цього фільму вислати до Німеччини, щоб його могли побачити наші залишенці, як також вважає, що Німецько-Українське Товариство мало б влаштувати показ цього фільму і для німецьких державних мужів в Бонні.

Користуючись з нагоди, Владика Мстислав показав присутнім свій знаменитий архів, в якому між іншими цінностями знаходяться рукописи гетьмана Івана Мазепи.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ХЛІБОРОБСЬКО-ОСВІТНЬОГО СОЮЗУ В КУРИТИБІ

Куритиба, Бразилія.—З початком цього року тут відбулися річні звичайні загальні збори Хліборобсько-Освітнього Союзу.

Зі стосовних звітів Центральної Управи та Контрольної Комісії Союзу виявилося, що діяльність ХОС-у за минулий рік, згідно зі справозданням, надрукованим у часописі „Хлібороб": „. . . була незадовільною, а то й в головному не виконано . . .".

Тому на Зборах постало питання про зміну дотеперішнього керівництва організації і вибору нового складу Центральної Управи й Контрольної Комісії. Почесним головою Управи став Степан Кобилянський, діловим — Ілля Горачук, його заступниками пп.: проф. Петро Лисий, інж. Амброзіо Хома, д-р Ігор Любий-Кравченко. Панове Степан Кобилянський та Ілля Горачук належать до т. зв. старої ґвардії української еміграції, а всі заступники ділового голови, як і багато інших членів Управи — роджені вже в Бразилії. Надалі вирішено вибори керівних органів Союзу провадити щороку, а не щодва, як було досі.

Д-р. Ю. МАЧУК ВИГОЛОСИВ ДОПОВІДЬ НА РІЧНОМУ З'ЇЗДІ ФІЗИКІВ АМЕРИКИ

Ню Йорк. — В суботу, 30. січня ц. р., д-р Юрій Мачук, співробітник Пенсилвенійського Університету у Філядельфії доповідав про висліди своїх дослідів на Річному З'їзді Фізиків Америки у Ню Йорку. Темою доповіді були: „фотопровідність в термічно розжарених кристалах силіція"

На переведення цих дослідів Університет дістав 30.000 долярів від військового Френкфордського Арсеналу і 25 тисяч дол. на застосування у техніці вимірів сили й енергії оптичних Лейзерів.

Д-р Мачук доповідав також і минулого року на подібному З'їзді про „Поверхневий потенціял на кришталах силіція".

Висліди наукових дослідів д-ра Мачука подані в кількох університетських підручниках.

ВИКЛАД ПРО МОВУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

В неділю дня 21-го лютого в приміщенні Українського Народного Дому в Вінніпеґу відбувся інавгураційний „академічний виклад" УВАН у 1965-ому році. Зібрання відкрив і проводив ним діючий Президент Канадського УВАН — д-р М. І. Мандрика.

Він покликав проф. Яр. Рудницького, який виголосив доповідь на тему „Із студій над мовою Лесі українки".

Доповідач дав короткий огляд дотеперішніх праць у ділянці вивчення мови й стилю Л. Українки й, визнавши їх далеко незадовільними, подав деякі нові інтерпретації слів і назв, що їх уживає Леся Українка в своїх творах. Окремо він обговорив слово „верисько", що його Леся Українка ввела в „Лісовій Пісні" в 1911 році.

Совєтські словники, разом з великим „Українсько-російським словником" Академії Наук у Києві, не включили цього слова в свій склад, тоді коли доповідач уперше впровадив його ще в 1935 році а опісля в 1943 в „Українсько-німецький словник". Останньо він дав пояснення походження цього слова в своєму „Етимологічному словникові української мови". В дальшому автор обговорив із мовознавчого становища поему „Одно слово", „Славус-склавус" та постаті „Того що в скелі сидить" та „Того що греблі рве" з „Лісової пісні", даючи нову інтерпретацію згаданих описових назв.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

У ЛЬВОВІ МОСКОВСЬКІ „ТРОЙКИ З БУБОНЦЯМИ"

„Молодецькі вершники і тройки з бубонцями, що промчалися в неділю вулицями Львова — так почалося зимове спортове свято", — розповідає кореспондент „Радянської України" з 9 лютого.

КОЕКЗИСТЕНЦІЯ З ВОВКОМ

Чабан на Памміро-Алаї знайшов у гірській ущелині вовченя і підкинув його до собаки, яка незадовго перед тим ощенилася. Тепер вовченя переросло всіх собак, живе з ними мирно, стереже стадо овець від нападу вовків і претендує навіть на ролю вожака. („Радянська Україна" з 5 лютого ц. р.)

НЕМА ПІСНІ ПРО ДОЯРКУ

Комсомолка Раїса Пасічник, завідувачка тваринної фарми у Вінницькому районі, скаржиться на поетів та композиторів, що вони й досі не створили пісні про доярку. Через це, — пише кореспондент „Молоді України" з 9 лютого — дівчата змушені були самі переробити пісню „Я шахтарочка мала" на пісню „Я доярочка мала".

ВЗІРЕЦЬ „НОВОГО ПОБУТУ"

У гуртожитку ч. 28 (Луганська область), призначеному для молоді, живуть також „прогульники" та багатодітні батьки . . . Досвідчені „прогульники" дають поганий приклад хлопцям і дівчатам, систематично не виходячи на працю.

(„Радянська Україна" з 9 лютого).

„НОВЕ ВЕСІЛЛЯ"

Кореспондент „Радянської України" з 5 лютого ц. р. пише про „досвід нового весілля", що, мовляв, „витісняє старі церковні шлюбні звичаї." Його звуть „комсомольське весілля" і складається воно з таких моментів: жартівливе сватання, перев'язування сватів рушниками, випікання короваю, а далі — урочиста реєстрація шлюбу та поздоровлення молодих . . .

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

За дійсне лідерство ЗДА

У минулий понеділок, 21 лютого ц. м., президент Джансон, промовляючи на форумі університету Кентакі в Лексінґтоні заявив: „Не можемо й не будемо відступати зі світу... Ми надто багаті і надто сильні і надто важливі. Але найважливіше те, що ми надто заінтересовані". Часописні коментатори негайно схарактеризували ту промову Джансона, як заяву, що Америка не зрікається своєї ролі лідера вільного світу.

З перемогою у другій світовій війні, з розпадом британської і французької імперій Америка стала автоматично лідером сучасного світу. Ця роля належиться їй справедливо — з титулу її мілітарної та економічної могутности, якій немає рівної. Однак, на превеликий жаль, не тільки імперіялістичний комуністичний світ почав квестіонувати ту провідну ролю Америки: сумніви щодо тієї ролі почали народжуватися і в американських союзників. Ось „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 1-го березня цього року наводить голоси своїх кореспондентів з різних столиць. У Лондоні — читаємо — британські державні мужі глибоко стурбовані байдужністю президента Джансона до справи Атлантійського Союзу, який розлетиться, якщо не буде дійсного лідерства Америки. В Західній Німеччині зростає враження, що президент Джансон зацікавлений передусім у своєму пляні „величного суспільства", а всю увагу щодо закордону зосереджує на Південному В'єтнамі. Турецький уряд не приховує свого розчарування американською політикою, в якій не знаходить підтримки, і шукає нової підпори для своєї позиції на межі Европи й Азії — у Москві. Французи щораз більше починають вірити своєму президентові де Ґоллеві, що ЗДА не цікавляться Европою, і тому треба уповати на власну атомову силу. В Південній Америці не знають, до чого змагають З'єднані Держави...

Ця хиткість, неясність і нерішучість закордонної політики ЗДА шкодить їх повазі в очах навіть малих, відсталих і слабих народів. Внаслідку маємо протиамериканські демонстрації в Уґанді, Кенії, Танзанії, Індонезії, Болгарії, Мадярщині. Палять американські бібліотеки, б'ють вікна й нищать уладження американських амбасад, зривають і зневажають американський прапор, спалюють публічно під рев зорганізованої поліцією юрби фігури „Дядька Сема" й портрети президента Джансона. А ЗДА обмежуються словесними протестами і вимогами „перепросин".

Тому множаться голоси, щоб дійсне лідерство Америки виявлялось іншими методами політики. „Наспів час, щоб ЗДА відповідали хуліґанам міжнародної дипломатії суворіше, аніж тільки словами, з яких вичувається більше жалю, як гніву" — пише „Вашінґтон Івнінґ Стар". Тільки активність, ініціятивність, політична ясність і рішучість ґарантують дійсне лідерство.

„Піклування" Москви українською культурою

Багато пишеться в совєтській пресі про „увагу й любов", з якими ставляться партія й уряд до справ і потреб національних республік, до їх культурного розвитку і т. д. На всі лади підкреслюється те „незвичайне піклування", що його зазнає від московського режиму особливо Україна, український народ і його культура...

Як насправді виглядає оця опіка й піклування, про це можна писати цілі томи, наводити безліч прикладів із т. зв. совєтської дійсности. Характеристичним приклядом цього „піклування" може бути й політика совєтського режиму, що проявляється між іншим і в щорічному розподілі так званих „ленінських премій" за досягнення в галузях науки і техніки, як також в галузях літератури й мистецтва. Коли стежити за їх розподілом, то кожного року приходиться стверджувати щораз меншу кількість українців між тими, що їм присуджено „ленінські премії". Рекордовим з цього погляду може бути проголошене в совєтській пресі повідомлення режимно-партійного „комітету по ленінських преміях" про цьогорічні кандидатури, допущені до участи з конкурсі на здобуття тих премій. І так, в галузі науки на всіх 17 кандидатур тільки дві подали установи Української ССР, і то спільно з відповідними установами СССР. В галузі техніки на 23 кандидатури допущено знову ж тільки дві подані установами УССР, і знову ж таки спільно із загальносоюзними установами. В галузі журналістики українських кандидатур немає. Немає їх також у галузі літератури на всіх 13 кандидатур, хоч УССР є другою з черги совєтською республікою. З чотирьох окремих галузей мистецтва на всіх 13 кандидатур тільки одна кандидатура з ділянки музики — опера „Тарас Шевченко" Георгія Майбороди.

Так виглядає фактичний стан з „піклуванням" Москви українською наукою й культурою. „Не було, нема й не буде"... як колись, в час найгіршої царської реакції.

МАЛИЙ НЕП

Скоро після свого приходу до влади Хрущов проголосив, що СССР у найближчі десять років дожене і пережене Америку у виробництві м'яса, молока і інших сільськогосподарських продуктів.

Але вже на початку 1962-го року прийшлося йому і компартії підвищити ціни на м'ясо і масло, бо сільське господарство СССР, його колгоспна система виявилися нездібними ці обітниці реалізувати.

Вводячи підвищені ціни, Хрущов 1-го червня 1962-го року обіцяв їх обнизити в найближчі роки. Одночасно з тим він продовжував свій похід проти господарств колгоспників і обмежував можливості одержання колгоспниками кормів для їх власної худоби. Врешті у поодиноких республіках, також і в Україні, видано „укази" про заборону, під загрозою різних кар, згодовувати худобі і птиці хліб та інші хлібопродукти, закуплені у державних та кооперативних крамницях, — хоч і він і партія добре знали, що приватний сектор постачав на ринок до 30% м'яса, масла і інших сільськогосподарських продуктів.

Коментуючи згадані „укази" ми у нашій статті в „Свободі" ще на початку червня 1963-го року писали:

„Коли згадані укази будуть в СССР строго додержувані, то це означатиме, що совєтський консумент в містах буде мати ще менше м'яса й молока, ніж мав досі. Правда, індивідуальні власники худоби, не хотячи ризикувати дальшим купуванням хліба для худоби і не маючи інших кормів, мусітимуть продавати худобу державі, або — що більш правдоподібно — забиватимуть худобу і свині, щоб взяти добрі гроші за м'ясо на приватному ринку. Внаслідок цього виробництво м'яса у 1963-му році може дещо збільшитися, але в наступних роках воно знов обнизиться, і не так легко буде той дефіцит надробити. Зменшиться також поголів'я худоби і свиней".

На потвердження цієї прогнози не прийшлося довго чекати.

Під кінець 1964-го року в Україні появилися такі оголошення:

„У Харкові та інших містах області почалась державна торгівля зернофуражем для забезпечення кормами худоби й птиці, що в особистому користуванні робітників та службовців. Обладнано спеціяльні магазини і палатки, де населення може придбати ячмінь, кукурудзу, горох".

„У Дніпропетровському обласному об'єднанні Олійжлинпром розпочали виробляти комбіновані корми для продажу населенню, що має худобу у власному користуванні. До кінця 1964-го року буде вироблено 2 500 тонн комбікормів".

„У Тернопільській області споживча кооперація почала торгівлю зернофуражем для худоби й птиці, що є у приватному користуванні населення".

Ці повідомлення взято з київського республіканського радіо. Подібних повідомлень можна було б навести більше, бо в цілій Україні йде тепер така торгівля.

В чому ж справа?

У СССР сталася велика біда. Про цю біду голова Президії Верховного Совєту СССР Мікоян у своїй промові в столиці Таджікістану, Душамбе, 30-го листопада 1964 року говорив:

„Наше сільськогосподарське виробництво відстає від зростаючих потреб нашого народного господарства і нашого народу. У висліді цього часто брак потрібної кількости сільськогосподарських продуктів, що перешкоджає ростові виробництва продуктів харчування і товарів широкого вжитку. Відомо, що відставання сільського господарства гальмує розвиток таких галузей, як легка та харчова промисловість у першу чергу, і ви самі добре знаєте, що коли ці галузі не розвиваються так, як повинні, то трудно виконувати пляни, встановлені для розвитку матеріяльного добробуту народу". („Правда" 1. 10. 1964 р.).

Розшифрування цих загальникових стверджень Мікояна у відношенні до України знайдемо в підсумках виконування плянів, які були опубліковані в останніх 6 місяцях.

І так, звідомлення Центрального Статистичного Управління УССР подає, що Україна за 9 місяців 1964 року виробила 531 200 тонн м'яса, що у порівнянні з таким же періодом 1963-го року становить — 74%. А повідомлення цього ж Управління про виконання річного пляну подає, що Україна у 1964 році виробила (без забою колгоспами і населенням) 900 000 тонн м'яса, що у порівнянні з 1963 роком становить 70%.

Про кількість молока, випродукованого у 1964 році, повідомлення не говорить, викручуючись кількістю продукції незбираного молока, що не дає ніякого образу загальної продукції

Значення цих цифр можна як слід оцінити лише тоді, коли порівняти їх із цифрами попередніх років.

Отож, згідно із статистичними даними за 1962 рік („Радянська Україна" 1. 2. 1963) в УССР вироблено з усіх ресурсів 2 300 000, а в 1963 році 2 390 000 тонн м'яса. Практично беручи, виробництво м'яса у 1963 р. не зросло. Але не треба забувати, що Україна „зобов'язалася" продати державі у 1963 р. понад 2 мільйони тонн м'яса. Отже, Україна не тільки не виконала свого „зобов'язання", вона також не виконала й пляну виробництва та продажу державі м'яса у 1963 році. При цьому „поголів'я свиней, овець та кіз зменшилось порівняно з 1962 роком, кількість рогатої худоби зменшилась незначно, а поголів'я корів залишилось майже на рівні 1962 року.

На нараді партійного активу 3-го березня 1964 року „Україна зобов'язалася" виробити понад 3 мільйони тонн м'яса і продати з цього державі 1 850 000 тонн („Правда України" 4. 3. 1964).

У світлі цього зобов'язання факт, що Україна виробила у 1964 році (нехай і без забою колгоспами та населенням) лише 900 000 тонн м'яса, розкрив на всю широчінь розмір катастрофи, у якій опинилося тваринництво. Бо при цьому, у порівнянні із 1963 р. число великої рогатої худоби не збільшилось, число корів навіть дещо зменшилось, „поголів'я свиней, яке різко скоротилося у 1963 році не досягло рівня 1962 року, а поголів'я овець і кіз у всіх категоріях господарств скоротилось"

Совєтські лідери нарешті переконалися, що без приватного сектору їм ніяк не вдасться розвинути сільського господарства, і що колгоспна система, побудована на немилосердній експлуатації селянства, приведе до ще більшої катастрофи.

Тож, щоб цьому запобігти:

— ЦК компартії України і Рада Міністрів УССР видали постанову про „відновлення розмірів садиб і норм утримання худоби в особистій власності колгоспного двору, що були необґрунтовано зменшені після 1955 року, рекомендуючи колгоспам всебічно сприяти колгоспникам в обзаведенні худобою, допомогти колгоспникам у повному забезпеченні їх худоби пасовиськами і кормами, припинити безпідставне зменшення садиб" („Радянська Україна" 5. 11. 1964 р.).

— Відкрито державний продаж кормів для худоби і птиці, що є у приватній власності;

— Почато виробництво комбінованих кормів для згаданої худоби і птиці;

— Колгоспам і радгоспам доручено, складаючи пляни виробництва кормів, брати під увагу також потреби у кормах приватних власників худоби і птиці;

— Рада Міністрів СССР видала постанову, на основі якої Держбанк та його республіканські й низові управління можуть уділювати колгоспникам, робітникам і службовцям, які не мають корів, позики у висоті 300 і 150 карбованців.

У практиці совєтської внутрішньої політики це виглядає як новий маленький НЕП. Одночасно це є ще одним доказом банкрутства колгоспної системи.

(абв)

ПРОХІД

Утікаю від самотніх стін
у юрбу, що мов
барвистий гомін.
Йде зо мною друг мій —
чорна тінь,
що із нею
здавна ми знайомі.

Наче ріки, людні вулиці
всі біжать у неминуче море.
Я відчитую
на кожному лиці
ребуса розгублені узори.

Понад містом,
наче меч, завис
синій дим стотисячного авта.
Не підносимо голов у вись,
де димки рішають
людське завтра.

Гамором затоплюсь одчай,
поспіхом задурюсь
безцілля —
а душа гіркий
кип'ятить чай:
тужний зов
не заростає цвіллю...

Повертаюсь
до самотніх стін
від юрби, що лиш
барвистий гомін.
Йде зо мною друг мій —
чорна тінь,
що із нею
здавна ми знайомі.

МАРТА ТАРНАВСЬКА

Філядельфія
1960

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО НАЗВУ „СХІДНЯ ГАЛИЧИНА"

У рубриці „Голоси читачів", в нотатці „Ще про Наполеона і Україну („Свобода" з 20 лютого ц. р.) п. Вол. Мацьків уживає вислову „Східня Галичина". Цей вислів появляється і в інших часописах.

Коли Австрія прилучила до себе частину українських і польських земель, то з політично - імперіялістичних мотивів надала тим землям спільну назву Галичина, злучивши їх в одну адміністративну цілість. Тоді українську частину назвали східньою, а польську частину — західньою Галичиною.

Польща для тих самих цілей тримала ці землі разом у спільній назві „Малопольска". І також була східня і західня „Малопольска".

Для нас, українців, була тільки одна Галичина, одна галицька держава. В історії України вона займала почесне місце. В її границях був навіть Ряшів, тоді український, вона межувала з мадярськими краями, вона відчинила вікно до Чорного моря, заклавши там місто із назвою Новий Галич (тепер Галац у гирлі Дунаю); вона успішно побивала ворогів, боронила цілу Україну в часі татарського нападу, включно з Києвом, що тоді належав адміністративно до неї. І на означення цього українського краю ми повинні уживати назви „Галичина", „галицький", без додатку видуманого австрійсько - польськими окупантами „східня".

У нас деякі люди посуваються ще далі: не вживають слова „Галичина", а заступають його словом „західньоукраїнські землі" чи „Західня Україна". Також неслушно. Україна велика. Коли може бути Полтавщина, Кубань, Волинь, Буковина, Карпатська Україна, то чому не може бути Галичина, і то ще з такою славною минувшиною?

Інж. Дм. Кузик

Трентон, Н. Дж.

І В ПАРИЖІ НЕ ЗРОБЛЯТЬ З ВІВСА РИЖУ

Жаль — це дуже прикре й болюче почування. З жалю п-і Софія Наумович з Парижу написала свої, чемно сказавши, „міркування" на тему мосї статті про показ моди, при чому відкрила в мені „оригінальні зацікавлення", мовляв, „з докладністю, гідною кращої справи, написав чи описав всі ті жіночі прикраси" в той час, коли може „пахне кров'ю" цей чи інший російський соболь, рис чи інші брайтшванци.

Ми розуміємо нервозність людини, до того жінки, яка, читаючи ті всі „деталі" жіночих прикрас, може в мріях примірювала їх на собі, а опісля з острахом ствердила, що це була омана... і з її жалю... обірвалось мені, авторові звіту. Та слід би п-і С. Наумович пам'ятати, що ми на нашому новому місці поселення не можемо вступати в сліди тутешньої практики і на кожному кроці возитися з „флеґом" і рукою на серці, бо тоді той патріотизм, якого лекцію й мені п-і Наумович була ласкава уділити — перестає діяти і обертається в шаблон.

Гарячої любови до свого народу чи своєї України не зломить ніяка стаття про показ моди, ані російські риси чи соболі, так, як не зломлять — маємо право вірити — у пані Наумович французькі шовки чи парфуми, яких ноленс-воленс вона уживає. Тільки одна є мораль, двох не може бути.

Роман Кришталський

В СПРАВІ АЛЬМАНАХУ

Як рекордовий секретар 385-го Відділу УНСоюзу, хочу висловити признання від себе і інших членів, які висловлюються дуже позитивно про гарне мистецьке оформлення цьогорічного календаря - альманаху УНСоюзу. Велика подяка належить артистові-малиреві Б. Титлі, котрий оформив обкладинку і заголовки статтей.

Я особисто,як і більшість членів УНС на терені Міннеаполісу, бажали б, щоб і на будуче редакція „Свободи" запрошувала п. Титлу оформлювати не лише календарі, але й інші видання.

Мирон Крамарчук

Міннеаполіс, Міннесота

КОТОВСЬКИЙ І ВРОДЛИВА ПОЛКОВНИЦЯ

Стаття п. М. Килимного п. з. „Таємниця зрадливого пострілу", яка появилася в „Свободі" з 22-го січня ц. р. і в якій автор старається вияснити таємничу смерть Котовського, як і слід було сподіватися, викликала вже певну реакцію. Виявом цього є голос п. В. Тали в „Свободі" з 10-го лютого, що поставив слушне питання п. Килимному: чому він у своїй статті не згадав, ким були взяті в полон і розстріляні герої під Базаром?

Із статті, написаної на підставі оповідань людей, начебто з близького оточення Котовського, незорієнтований читач, головно з молодшого покоління, виносить враження, що цей, неозначеної національности, большевицький єдинонеділимець — малощо не український патріот.

Котовський вже має своє місце в історії, і не потрібно додавати про нього ще й нові леґенди. Також не має ніякого значення та обставина, чи він згинув від „зрадливого" чи „зрадницького" пострілу, або через ревнощі в п'яницькій компанії.

Цей — вельмизаслужений для большевизму московський опрічник широко відомий в Україні на фронтах Визвольної Війни в 1919 - 1920 роках. Особливо прославився він в 1921 - '22 роках під час пацифікації Правобережної України та у винищуванні повстанчого руху. На його сумлінні сотки спалених сіл і хуторів, тисячі розстріляних невинних жертв.

Розуміється, що за свої заслуги для совєтського режиму Котовський був відповідно гонорований. Він мав почесне звання „героя громадянської війни", відзначений трьома орденами „червоного прапора" і „почесною революційною зброєю", був членом ЦВК СССР і УССР, членом РКП(б) з 1920 року. Від жовтня 1922 року Котовський був уже командиром 2-го кінного корпусу ЧА. В 1935 р. в 10-ліття його смерти місто Бірзула, де він похований, перейменоване на Котовськ. На його честь споруджено два пам'ятники — в Бірзулі та в Умані. В Умані за те, що в тому районі 1921-го року він оточив і знищив повстанчий загін — біля 1 000 людей.

Дуже образово описує п. М. Килимний, на підставі розповідей „очевидців", що їм беззастережно повірив на слово — романтичну зустріч Котовського з мітичною дружиною полковника Армії УНР.

Отож, якогось там дня вже поночі переплила Дністер маленьким човником молода, вродлива пані. Совєтським прикордонникам назвала себе дружиною полковника Армії УНР Огоновського і рішуче вимагала доповісти про її прибуття самому Котовському. Він негайно вислав на прикордонну заставу свого адьютанта з парою добрих коней. Через кілька годин — прошу уявити! — особисто сам комкор Котовський привіз Огоновську назад на заставу і, як ґалантний кавалір, допоміг їй сісти до човника. І вона, немов русалка відплила до румунського берега. Всевидюще ГПУ спохватилося аж вранці шукати вродливої „зв'язкової", а Котовський навіть відмовився говорити в тій справі з органами ГПУ.

Це — короткий зміст опису цієї зустрічі, яку п. Килимний уважає за причину смерти Котовського.

Ми, натомість, уважаємо це за звичайну казочку, в якій нема й тіні історичної правдоподібности.

Зенон Стефанів

Нюарк, Н. Дж.

З української преси

ЕКВІЛІБРИСТИКА ПЕТРА ШЕЛЕСТА

Тижневик „Українська Думка", що появляється в Лондоні, в Англії надрукував у числі з 21 січня ц. р. статтю П. Роя на тему виголошеної в Києві доповіді першого секретаря ЦК КПУ Петра Шелеста:

„Одверто кажучи, зовсім не легке завдання випало першому секретареві ЦК КПУ, Петрові Шелестові, наприкінці 1964 р., коли йому довелося зробити головну доповідь на т. зв. святкуванні „Двадцятиліття визволення Радянської України від фашистської окупації".

Насамперед треба було йому всіляко затушувати незаперечний і упертий факт, що для України й українського народу одна окупація змінилася іншою — замість німецької, прийшла московська, прийшла дальша експлуатація українських селян та робітників, українських народніх багатств, постійна „викачка" хліба з України, варварське знищування української мови, культури і т. д. Факт повної московської окупації України добре відомий і відчутний усім українцям „від Кавказу по Сян". Дуже добре знає про нього й Шелест, але для нього та для таких як він „Москва всему миру голова". На рабському вислуговуванні перед нею подібні особи уґрунтовують свій добробут, своє становище, свою кар'єру. Недарма студенти Київського університету про одного із ближчих співробітників Шелеста, секретаря ЦК КПУ у справах ідеології Андрія Скабу, зовсім недавно сказали туристам з-за кордону: „Андрій Скаба — це нове видання Андрія Бульби..."

Отож, особисто для Петра Шелеста все московське має бути добрим, натомість для українського народу є дуже поганим. Проте, на подібних засадах він, ясна річ, не міг побудувати свою „святочну" доповідь, розраховану на широкі маси населення, тому вдався до найбільших викрутасів та найвибагливішої еквілібристики, аби тільки все чорне показати білим, намагаючись, бодай формально, виправдати московську окупацію України, навіть ствердити, що український нарід від того дістає тільки „щастя". Та при подібній настанові кінці з кінцями пов'язати неможливо, тому й у доповіді Шелеста майже кожне речення звучало неправдоподібно, фальшиво, а вже перекручення фактів, то виглядало майже з кожного його окремого слова...

Ілюструючи числовими показниками економіку України, П. Шелест зазначив, що Україна... „дає більше як половину загально-совєтського виробництва чавуну, понад 40% сталі і прокату чорних металів, 55% залізної, велику кількість марганцевої руди і природної сірки, 56% вугілля для коксування, 35% газу, 17% металюрґійного і 33% хемічного устаткування, 93% маґістральних тепловозів, майже 60% цукру". Та ні словом він не заікнувся, скільки того всього лишається для спожиття в Україні, а скільки забирає Москва, майже нічого взамін не даючи. І не міг прилюдно сказати, бо тоді мусів би визнати понад усяку міру колоніяльне висискування Москвою України, цілковите безправ'я останньої, визнати існуючий потворний стан України у „співдружбі" з Росією, який ще Т. Шевченко вимовно окреслив „на нашій, не своїй землі"...

Кількома наворотами Шелест згадував т. зв. „українських буржуазних націоналістів" і лише один усього раз у довжелезній доповіді щось невиразне пролепетав про великодержавних шовіністів і то не наважився назвати їх одверто, росіянами чи москалями...

Та скільки не крутив, скільки не вертів у своїй доповіді Петро Шелест, але домінантна і, власне, єдина його настанова про „велике щастя" для України від перебування її в складі СССР під московською „опікою", прозвучала наскрізь фальшиво, бо від того, що сам він видерся на верхи у Києві та частково вже в Москві, українцям „не холодно й не жарко", бо країна їхня й далі перебуває під московською окупацією, в московській неволі. Це добре знає кожний і всякий в Україні, старанна еквілібристика Шелеста нікого не переконала та не переконає в чомусь протилежному. Український нарід добре розуміє для чого й чому Москва, руками та словами різних шелестів, товче перед ними воду у ступі".

СВОБОДА SVOBODA
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сити і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".

Микола Щербак

ЕПОПЕЯ БОРОТЬБИ І СЛАВИ

Т. Пасічник: „Петро Гордієнко". Епопея. Частина перша. Друге видання. Ню Йорк. 1964. Стор. 180. Обкладинка Петра Холодного.

У своїм „Заспіві" автор звертаючися до ритмів-посланців чистого, творчого серця, пише, що вибрав для своєї епопеї найвірніший між ними — гекзаметр. Бадьорий, поважний і глибокодумний гекзаметр саме й надається до змалювання бурхливих років боротьби за волю, за славу, за честь і добро України!

Перша частина епопеї зветься „В дорозі". Минуло вже два роки, як український полковник Петро Гордієнко зоставив рідну Україну. І коли він їде в поїзді чужою землею, перед ним, як живі, повстають образи боротьби і слави. Жорстокий ворог, Москва, переміг, і надійшов наказ із штабу Головного Отамана Симона Петлюри — відступити! Як боляче і трагічно переживали українські вояки ті дні! От наступає хвилина, коли шаблю-посестру треба здіймати й віддати. „Не віддам мого скарбу єдиного!" — рішуче каже полковник Петро Гордієнко. І він іде в поле, риє яму, гладить, мов живу, свою „посестру гостролезу" та й закопує. „Чорнозему м'якого насипав зверху, щоб не давило!"

А далі що? „Зажурена втома по дорогах". Табір. Дні, „наче їх сажею хтось посипав безнастанно" і ночі наливали „сліпу каламуть у зляканi вікна"... Полковник згадує геройку... Мати благословляє своїх синів на священний бій: „хай вас Бог святий благословить!", а під час бою промовляє: „Бийте їх, дітоньки, зайдів, що й Бога хотіли убити". Дружина схилилась над пораненим:

Любий, болить? Підожди,
положу під твою я голівку
Серце своє; під твоє ізможене
лицарське тіло
Душу свою постелю і прикрию
коханням гарячим (стор. 35)

Навіть сонце ласкаво дивиться і тихо говорить:

Коханий мій, любий козаче!
Я твою голову, ще, як маленький ти був, цілувало,
Очі твої наливало надією,
вірою, щастям.
В груди твої посилало пісні,
молитви і кохання.
Лиш не сумуй! Незабаром
поправишся й знову до бою
Вирушиш за Україну квітчасту і соняшно-ясну! (стор. 37)

І от уже в чужих таборах запромінилась крилата мрія: знову „сонце живе цілувати", знову дихнути цілющим повітрям рідної України! Генерал Юрко Тютюнник приїхав. Злетілися, як орли, українські старшини та козаки, незламні, мов кряця, привітні, як браття! Злетілися знову битися за волю України, бо, як змальовує поет Т. Пасічник:

Бог на високому небі,
а в нас, на землі, Україна!

Жорстокі бої під Коростенем, коли „мороз роздягав безборонну землю догола", коли, прокладаючи міст через ріку Тетерів, „треба було у холодній воді аж по пояс стояти"...

А потім ріка Звіздаль. Геройчний Базар, коли у сірий листопад полягли смертю хоробрих у боротьбі з хижою Москвою 359 світлих героїв... Важко поранений полковник Петро Гордієнко, врятований козаком Котенком та перехований і вилікуваний добрими людьми, з гіркотою залишає Україну, мандруючи у незнане, але його душа, окрилена, рветься до бою!

Т. Пасічник — глибоко патріотичний епічний поет. Любов до України і гнів до її ворогів у нього палахкотить, як полум'я. Він не пише, ні, він, переживши ті славні події, змальовує їх кров'ю свого серця і сердець героїв. Епітети в нього — яскраві, метафори — свіжі, порівняння влучні!

„Світ засвітив перед Богом світло" (стор. 57)
„Вечір нечутко ходив по пожовклому листі, на травах і роздивлявся навколо, з якого б то місця зручніше в небі голубливу синь розілляти й розсипати зорі" (стор. 63)
„Ліс одягнувся у білий кожух і не дихає з страху" (стор. 77)
„Верби, мов сестри, стоять над водою і віти купають" (ст. 90)
„Сніп, що лежить, мов людська доля" (стор. 99)
„Задуманий вечір тихо стояв під вікном" (стор. 105)
„Сирітська доля колюча, наче осіння стерня" (стор. 113)

Поет тонко спостерігає, уміє бачити світ і події, уміє й малювати це свіжими барвами. Розповідь дівчини Олі про вдову та оповідання бабусі про ріку Звіздаль — розкішно-зворушливі, повні соковитих народних висловів. У поета багата уява та асоціятивність. Події української боротьби у нього густо перевиті українськими казками, описами природи, історичними картинами та мітами давньої Геллади.

Але було б побажаним, щоб у наступних частинах епопеї Т. Пасічник уникав прозаїзмів, яких таки чимало, зокрема в оповіданні лікаря (стор. 146 - 152). Такі рядки, як „є еволюція наша, фізична й психічна, від віку строго доцільна, пляново-взаконена чи випадкова" та інші подібні — це не поезія, хоч би й епічна. Хотілося б, щоб поет, згадуючи Шевченка, Сковороду, Гомера, Софокла, Вергілія, Данте та інші славетні імена, не просто перечислював їх, а подавав до них влучні епітети, подібно, як „тужливо-величний Бетговен" чи „соняшно-ясний Моцарт", щоб це викликало уявлення. Також якби Т. Пасічник уникав ставити глухий сполучник „й" на початку рядків, які псують милозвучність гекзаметрів.

Перша частина епопеї Т. Пасічника „Петро Гордієнко" вийшла у світ другим виданням. Хочеться від душі побажати Трохимові Пасічникові успішно створити і видати між люди наступні частини епопеї героїчної боротьби українського народу за волю і незалежність.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1965 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ:

Відділи УНСоюзу, означені черговими числами: 216, 222 і 243, всі з осідком у місцевості Вест Пулмен Ілл., злучилися в один новий Відділ, означений черговим числом 243 з осідком у місцевості Вест Пулмен, Ілл.

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
1 Колодій Павло А., Чорнеґа Михайло Б.
8 Коцибала Аркадія К.
12 д-р Чуй Теодор.
13 Капітула Юлія.
14 Стецина Маргарита.
16 Вреґа Іван.
19 Вацик Микола, Пап Матвій І., Трубич Василь.
22 Козира Олександра Л.
25 Ладанай Степан.
26 Пілiш Тереса М.
42 Путикевич Степан, Ольга.
45 Зендлінґер Роберт В., Роберт Ф.; Клебан Іван 2.
49 Предко Ольга.
63 Кент Григорій І., Турко Дмитро.
76 Грицишин Олена.
86 Гаврилюк Михайло, Середа Ілля, Анна.
93 Волянська Марія.
94 Бондай Євгенія, Пастернак Иосип.
96 Полатайко Марія, Ярослава.
100 Розумов Анна.
105 Котовський Михайло.
107 Пилипчак Степан.
109 Корба Іван.
115 Печенюк Валеріян.
116 Мізюк Ірина, Сулевський Франко.
127 Ганущак Анна, Камад Лена.
131 Боднар Богданна С., Стадник Іван, Любомир; Юзин Марія.
134 Вайорас Розалія.
139 Павлюк Іван, Попович Роман, Олеся; Савчук Яків 2, Марія 2.
144 Шулевська Меланія.
153 Дробот Микола, Полянська Вірґінія, Рогач Євген, Федорійчук Данило, Євфросинія; Федорків Віра І., Цісик Юрій, Штаба Анастасія.
157 Триного Ярослав.
163 Гам Донна Л.
171 Дячук Уляна М.
177 Андерсон Мирослав М., Вербинський Иосип Т., Гумляк Теодор, Лучка Франко.
178 Беднарчик Ярослава К., Хомяк Павло.
191 Варна Михайло, Франя; Калиник Марія А., Онейл Гаролд Ф.
194 Вишневський В'ячеслав, Мельник Марія, Худа Романа Н.
210 Вейл Люіза А.
237 Стеців Іван Гр., Марко А.
245 Махновський Микола, Лідія; Семкович Ярослав.
254 Павляк Олена.
256 Марковський Іван.
257 Діденко Анастасія Т.
259 Стружик Ричард М.
267 Гарач Катерина.
268 Томлинсон Фльоренція, Цісельчук Петро.
274 Ґула Дуф Л., Сіціліяно Олена.
277 Рогатинська Олена, Семанків Прокіп.
284 Городиський Роберт І., Нішке Василь.
287 Барійчук Дмитро, Джансон Филиппа.
292 Гладій Ярослава, Длугош Єлисавета, Перецький Євген, Яремій Варвара.
300 Вархола Іван.
305 Ґарбер Роберт Л., Коделюк Беверлі.
312 Шарик Анна В., Щербій Наталія.
325 Сенько Іван мол.
327 Царик Олександер.
332 Мазепа Михайло.
334 Воганик Михайло, д-р Чернів Олександер 2.
339 Лупацій Семен.
341 Новальковська Марта Р.
342 Каськів Юдита А.
345 Левицька Оксана, Литвинчук Петро.
346 Ґереґа Олександер.
348 Деметра Маргарита Дз.
349 Габер Михайло, Добош Анна, Тимчишин Мирослав.
352 Мінчак Леонтина.
353 Грабович Ірина.
358 Колодій Розалія О.
361 Зеленський Юрій, Кавчак Михайло.
364 Бук Денис В., Шваб Марія.
367 Сорохтей Ярема.
371 Тиха Анна.
372 Ярема Євгенія.
373 Вінклер Євгенія.
379 Драґанчук Іван О.
393 Виступик Володимир Ф.
395 Рудавська Даяна Л., Софія.
396 Поляк Михайло А.
397 Гринько Евстахій М., Штогрин Євген Л.
430 Кондра Ірина.
458 Шуль Людмила О.
462 Дашко Юрій, Дрозд Марія.
368 Ленчишин Михайло.
469 Ключник Євстахій.
471 Винник Степан, Захарко Ольга, Хоманчук Ірина.
472 Казанівський Лев, Орест.
486 Шумило Володимир, Анісія.
487 Коваленко Марія, Романенко Анна.
502 Свистун Петро П.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
1 Войтович Данило*.
12 Коршенюк Федір, Ольга; Снігур Микола, Шмирко Степан 2.
14 Гайдучок Лев.
25 Підгірна Софія.
35 Крісвел Вілберт*.
56 Пурпура Іванна Е., Скотт Розалія.
63 Турко Дмитро*.
68 Чопик Ірина.
83 Гринішак Олександра, Лужецький Франко*.
94 Дроздовський Теодор*
97 Романчук Іван.
102 Юник Тома І. мол.*, Юрик Фридерик К.*
127 Кириленко Дементій.
131 Весоловський Дмитро, Вихрій Петро 2, Лариса; Загородний Ярослав, Сидор Дмитро, Марія.
155 Гурняк Степан*, Олена.
172 Сливка Марта.
186 Тиханський Василь Д.*
204 Добрянський Андрій.
221 Рурка Анна.
251 Кухта Віра, Підгородецький Теодосій.
259 Троць Мирослав*.
268 Зацний Лев мол.*.
329 Лончина Анна.
361 Задорецький Петро.
371 Басюк Теодор.
430 Кордонова Марія Д.
432 Грицко Ірина, Захарчук Юстина.
445 Голейко Лонгин*, Ірина; Левандівський Мирослав*.
468 Зінов Естера Л.
471 Ладошка Марія.
478 Войтович Ольга.
485 Коваль Тетяна.
497 Гула Иосип*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:
5 Шабля Іван, Анна.
16 Брида Ричард*, Павлина К.
20 Довгий Дмитро, Дмитро мол.*, Текля.
25 Бемко Лев.
27 Урманець Анна.
45 Лобурак Данило.
83 Волянюк Теодора.
86 Сєрант Степанія.
112 Ґіт Ольга.
157 Матичак Володимир, Хома Петро 2, Люба, Софія.
158 Подусовський Іван 2, Ольга.
194 Новицький Ярослав.
234 Загайкевич Орест.
238 Флюнт Володимир.
243 Віляк Олена, Розалія; Бородайко Корнило, Бучман Марія, Вандасевич Геновефа, Гавриляк Наталія, Гавришків Олена, Гасюк Анна, Готрій Анна, Грабинська Емілія, Єдліцький Михайло, Заокопний Володимир П.*, Степан*; Кісвська Люба, Костюк Степанія, Кріль Едвард*, Ета М., Іванна 2; Куц Олександер, Ірина; Лагода Тетяна, Мах Марія, Мацях Анна К., Параскева; Менцінський Орест, Іванна; Парійчук Тетяна, Романюк Роман*, Савчак Анна, Сенечко Анна, Сосновська Анна, Співак Ангелина, Стефанська Ольга, Стефанюк Анна, Тупиця Ксеня 2, Чорна Катерина, Шавала Параскева, Шпорлюк Каролина А., Янсевич Текля, Ярема Осип, Ярослава; Яруняк Михайло, Катерина.
287 Борошкевич Вільма.
292 д-р Трешневський Любомир*.
361 Зеленська Марія.
399 Остапчук Іван.
422 Осідач Роман*.
499 Швець Петро 2, Марія 2.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:
59 Бабій Ярема*, Добош Володимир Ю.*, Іван М.*
303 Дух Ольга.
327 Баран Анна, Білий Ярослав*, Бобенчик Ярослава, Вишинська Орися, Герула Степан*, Захарія Емілія О., Копистянський Богдан*, Ольга; Плетинецька Дарія, Рій Ірина, Сенчишин Анна.
423 Атановська Ксеня, Басічинський Маріян Б. І.*, Боднарчук Роман*, Бойчук Ярослав*, Гуйван Любомир*, Дашко Юрій*, Лаврів Богдан*, Федій Володимир*, Шип Іван Я.*, Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
48 Хомин Теофіл.
63 Гнатів Тома М.*
194 Зохнюк Параскева.
204 МекЛейн Маріянна К.
233 Назаркевич Теодор*, Демич Юлія.
262 Прядун Юдита І.
277 Цюпка Василь, Марія.
379 Матвіїв Меланія.
395 Рудовий Ярослав*, Тригубчук Анна.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
9 Васюта Іван*, Кормош Иосип*.
25 Титла Маркіян.
35 Марецький Бронислав*.
38 Ярема Антін.
42 Вобеляк Василь, Ключівський Богдан*, Мирослав*.
57 Бунга Михайло, Масляк Євстахій*.
59 Лупинич Семен.
63 Сикута Патрикія І.
88 Баланда Мат, Чепурківська Любов, Шевчук Мілет.
92 Шалдуга Галина.
94 Казанівський Петро.
99 Ільків Петро*.
106 Демчак Кузьма, Анна; Квятковська Лариса.
127 Луковська Євгенія 2, Матвійко Петро*, Роман*; Потішко Василь, Шрамко Петро*.
150 Шульган Іван П.*
153 Пацлавський Ярема, Ярослава І.; Сорочанюк Євдокія.
163 Пашковський Павло*, Петро мол.*; Цаплап Михайло.
171 Колодій Євген, Ірина.
191 Гуп Роберт Фр.*
201 Литвинець Анна.
239 Андрюк Іван.
240 Жила Семен.
252 Кріль-Маґас Ольга, Левит Стенфорд Р. Е.
257 Кацишин Тадей*.
293 Кальба Семен Я., Софія.
325 Ляхович Анна.
327 Васик Ірина, Клим Іван.
337 Качан Анна, Феш Ірина І.
353 Василюк Ричард М.*
361 Карвацька Параскева.
364 Лопушанський Іван*, Мельник Костянтин І., Попельницький Юрій.
368 Козира Іван*.
371 Калинович Мирослава.
395 Пахучий Василь*.
397 Варвара Володимир*.
423 Суцик Сергій*, Галина.
429 Детвейлер Меланія М.
450 Мороз Михайло.
454 Сеньків Онуфрій*.
468 Яворський Володимир*, Роман*.
486 Сокіл Петро.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:
3 Васьків Олександра.
24 Борошкевич Вільма.
88 Загайкевич Орест, Зеленська Марія.
94 д-р Трешневський Любомир*.
114 Новицький Ярослав.
131 Хома Люба, Софія.
163 Волянюк Теодора.
194 Подусовський Іван 2, Ольга.
211 Довгий Дмитро, Дмитро мол.*, Текля.
216 Білик Розалія, Бучман Марія, Гавришків Олена, Гасюк Анна, Готрій Анна, Грабинська Емілія, Костюк Степанія, Лагола Тетяна, Мах Марія, Мацях Анна К., Параскева; Парійчук Тетяна, Савчак Анна, Сенечко Анна, Сосновська Анна, Співак Ангелина, Стефанюк Анна, Тупиця Ксеня 2, Чорна Катерина, Шавала Параскева, Янсевич Текля, Яруняк Михайло, Катерина.
220 Матичак Володимир, Хома Петро 2.
222 Білик Олена, Бородайко Корнило, Вандасевич Ґеновефа, Гавриляк Наталія, Тіт Ольга, Єдліцький Михайло, Заокопний Володимир П.*, Степан*; Кісвська Люба, Кріль Едвард*, Ета М., Іванна 2; Куц Олександер, Ірина; Менцінський Орест*, Іванна; Романюк Роман*, Стефанська Ольга, Шабля Іван, Анна; Шпорлюк Каролина А., Ярема Осип, Ярослава.
324 Лобурак Данило.
361 Борис Теодора М., Сєрант Степанія.
374 Борисюк Петро.
496 Бемко Лев.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:
11 Баліґуш Долорес М.
25 Підгірна Софія.
30 Василь Анна К.
56 Пурпура Іванна Е., Скотт Розалія.
63 Турко Дмитро*.
64 Кабан Теодор.
75 Ващук Іван, Аріядна; Лівицький Михайло*.
82 Федоряк Павло*.
90 Кімсаль Іван мол.*
94 Дроздовський Теодор*.
97 Романчук Іван.
127 Кириленко Дементій.
153 Харина Іван Д.
155 Гурняк Степан*, Олена.
156 Назаревич Ірина.
166 Сфакіянокіс Теодор*.
192 Литвинець Патрикія М.
204 Руба Юлія.
211 Хрістенсен Ірина.
251 Підгородецький Теодосій.
259 Троць Мирослав**.
268 Зацний Лев*, Лев мол.*
287 Коваль Максим К.*
292 Костольо Анна.
374 Бандера Володимир.
388 Віянський Василь.
414 Коцька Анна.
420 Кордонова Марія Д.
468 Зінов Естера Л.
478 Войтович Ольга.
497 Гула Иосип*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
2 Вільчацька Анна.
130 Палиґа Захарій*, Маріянна.
178 Хомяк Павло*.
185 Спарано Лілея.
199 Сковронек Елеонора.
207 Романюк Надія.
246 Притула Юрій мол.*
292 Масляк Григорій Н.*
325 Баран Лілея.
361 Войтович Марія.
385 о. Стах Іван*.
397 Штогрин Євген Л.*
432 Загребельна Павлина, Романик Софія, Стефюк Василь*.
455 Сиротюк Сильвія К.
458 Підвербецький Тарас*.
473 Мандзюк Софія М.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ПОВНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
6 Бурке Марія, Вовк Василь*, Фредерикс Роберт І.*
34 Кови Ірина К.
45 Бробст Маріянна Г.
63 Панчик Семен.
66 Ватралик Михайло*.
97 Табачук Євгенія.
130 Стешин Міна.
146 Бляско Наталія, Нозворті Марія.
177 Лучка Франко.
183 Єднак Михайло*.
204 МекЛейн Маріянна К.
206 Левандовська Анна.
207 Рева Катерина.
217 Петрів Андрій*, Фенцер Іван*.
230 Яник Юдита К.
233 Демич Юлія, Назаркевич Теодор*.
234 Рабець Петро*.
236 Галицький Михайло*, Семен*.
237 Вовк Михайло*.
259 Гіжовський Михайло*.
270 Бусько Софія.
291 Осадчук Василь П.*
293 Стрепка Иосипина.
312 Щербій Анастасія.
316 Бойко Василь*.
336 Качмарська Степанія.
344 Рик Петро*.
345 Ковалів Мирон*.
348 Присташ Іван*.
358 Адамович Павло*, Адамс Артур А.*
367 Дунлап Бернис Т.
379 Рід Олена.
397 Штогрин Євген Л.
406 Карроці Олівія Л.
435 Яворовський Володимир*.
438 Лінч Олена З.
455 Вітович Анна.
481 Дупівка Юрій*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЧАСТИННЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
274 Малис Катерина.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:
6 Лещишин Андрій.
33 Скробач Анна.
35 Ясінська Софія 2.
45 Миц Михайло, Софія.
54 Батюк Василь*.
57 Бример Любов М., Мацюк Микола.
63 Маховська Єва.
66 Ватралик Іван.
67 Мазепа Іван.
69 Касик Василь.
75 Білик Петро.
76 Стахура Карло.
91 Маслій Михайло*.
94 Лаба Григорій, Стецько Євстахій.
106 Попель Каролина.
114 Піховкин Василь.
115 Клюс Марія.
124 Романський Іван*.
127 Сорока Микола.
130 Коваль Михайло.
137 Возний Степан, Савчук Василь.
140 Кораницький Іван.
155 Шут Агнеса.
160 Колтун Сильвестер.
164 Ґенґер Олена.
169 Яковець Єлисавета.
187 Босович Ксеня.
194 д-р Гвоздик Віктор Б. 2.
202 Балаш Юлія.
220 Остафічук Юрій.
226 Кушик Іван.
251 Стурко Михайло.
271 Зубрицька Мокрина.
275 Турянський Франко* 2, Чмужинський Іван.
288 Тулба Павло*.
292 Заморило Анна.
293 Вармій Павлина.
296 Лешков'як Михайло.
303 Кравс Степан.
316 Бойко Дмитро, Майка Анастасія.
317 Дидик Петро*
319 Пшик Петро.
321 Винник Ілля.
347 Радзиняк Єва.
361 Пивоварчин Петро.
385 Гусак Микола.
432 Козовий Петро*.
464 Сорока Григорій*.
481 Патрош Степан*
490 Федів Софрон 2.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відд.:
13 Шевчук Даяна М.
22 Вайда Діонисія Р.
24 Стружик Цинтія М.
25 Ладанай Степан, Шерег Софія М.
60 Марціновська Кетлін З.
63 Луковська Варвара А., Маркілинський Іван Е.
70 Срамович Євстахія.
86 Середа Богдан, Марія.
94 Бондай Давид М., Вальнюк Катерина Т.
116 Мізюк Юрій А.
127 Кусий Богдан М.
139 Павлюк Юрій Д., Савчук Петро 2.
163 Оприск Роман А.
170 Нечесний Іван А., Петро Гр.
171 Бойко Ольга В.
173 Клапцуняк Іванна М.
194 Трач Софія Р.
200 Васло Каролина І.
238 Бізука Софія.
239 Жилавий Роман І. мол.
243 Вандасевич Алан, Куц Зенон.
245 Махновський Юрій.
257 Романюк Марія.
268 Варнес Христина, Вишневська Дебора А., Лужецький Григорій Б., Сеник Доріян Ю., Християн Р.; Пісельчук Михайлина.
292 Назарук Рут З., Перецький Тарас В.
309 Фандлей Кімберлі А.
336 Міхновець Петро А.
338 Пішко Лариса Є., Теодор Б.
348 Содомора Михайло Ст.
379 Михайлишин Ольга М.
380 Кушнір Іван П.
395 Рудавська Рут А.
422 Філь Олександер Ю.
430 Козак Віра М., Христина М.
437 Кузіль Андрій Р.
452 Сапіта Донна Р.
462 Дрозд Степан Я.
464 Малиш Степан Д.
471 Бородайлюк Зузанна, Паславська Христина.
486 Шумило Маріянна, Наталія, Олена.
502 Свистун Каролина А.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
12 Мартинишин Михайло 2.
83 Гринішак Володимир, Ірина, Микола, Оксана.
94 Демчина Володимир.
105 Снайдер Іван.
172 Сливка Іван, Марія, Ярослава.
204 Онискор Алан.
221 Палій Павло, Уляна.
238 Безкровний Віталій, Людмила.
268 Боднарський Володимир, Марія, Ольга.
292 Коблик Костянтин.
329 Гавриляк Дмитро, Іван, Іван мол., Франко.
414 Яросевич Євгенія М.
425 Вондер Микола І. 2.
432 Козак Любомир А., Юрій І.
485 Коваль Андрій, Оксана.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:
5 Шабля Розалія, Софія.
16 Брида Карін Ст., Крейґ М.
22 Козяра Олександра Л.
86 Сєрант Юрій І.
117 Роговська Адріяна.
157 Шкільник Богданна.
234 Загайкевич Дердра Т., Рената Р., Уляна Л.; Мельничук Аскольд М.
243 Білик Іван М., Каролина, Ярослава Є.; Заокопний Володимир, Кріль Антін, Варвара, Василь, Долорес, Іван, Іванна, Иосип мол., Каролина, Маріянна, Патрикія, Роман; Куц Роман 2, Мацях Дебора А., Марлена А., Микола Н., Черчіл, Ярослав П.; Патроник Лілея, Шпорлюк Карло.
277 Мартинишин Михайло 2.
361 Зеленська Ірина В.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
364 Роборецький Данило.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
42 Ключівський Юрій П.
63 Сикута Шарон.
85 Лінговський Данило П., Франко Б., Юдита Л.
88 Баланда Юрій, Прончик Олександер Д.
90 Кімсоль Марія А.
106 Демчак Павло, Квятковський Роберт, Романишак Ярослав І.
152 Савицький Андрій, Іван.
171 Колодій Михайло.
200 Воргуль Антін П., Зузанна М.
221 Бойко Марія Ю.
296 Головецький Богдан В., Ядвига М.
305 Качмарик Роберт.
355 Гамера Бернис А.
361 Міляи Ярослав.
371 Петришин Данило.
414 Цуркан Марія И., Олександра Г., Яковлина Фр.
419 Сенчишин Степанія Є.
441 Гам Ольга Р.
445 Мухин Світляна, Таїса.
489 Гайґлер Лора.
494 Гнатів Данило Р., Процюк Юрій П.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:
12 Мартинишин Михайло 2.
88 Загайкевич Дердра Т., Рената Р., Уляна Л.; Зеленська Ірина В., Мельничук Аскольд М.
131 Шкільник Богданна.
194 Роговська Адріянна.
216 Мацях Дебора А., Марлена А., Микола І., Черчил, Ярослав П.; Патронік Лілея.
221 Козира Олександра Л.
222 Білик Іван М., Каролина, Ярослава Є.; Заокопний Володимир, Кріль Антін, Варвара, Василь, Делорес, Іван, Іванна, Иосип мол., Каролина, Маріянна, Патрикія, Роман; Куц Роман 2, Шпорлюк Карло.
276 Шабля Розалія, Софія.
361 Борис Теодора М., Сєрант Юрій І.
367 Ґуран Христина М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

Відд.:
1 Колодій Павло А., Чорнеґа Михайло В.
8 Коцибала Аркадія.
22 Козира Олександра Л.
26 Піліш Тереса М.
100 Розумов Анна.
109 Корба Іван.
115 Печенюк Валеріян.
127 Ганущак Анна, Камад Ліна.
178 Беднарчик Ярослава К.
191 Калиник Марія А.
237 Стеців Іван Гр.
257 Діденко Анастасія Т.
284 Городецький Роберт Н.
305 Ґарбер Роберт Л., Коделюк Беверлі М.
345 Левицька Оксана, Литвинчук Петро.
361 Кавчак Михайло.
379 Драґанчук Іван.
396 Поляк Михайло А.
487 Коваленко Марія, Романенко Анна.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
13 Усцький Степан О.
42 Палиґа Марія.
49 Лі Данило Б.
55 Джексон Іван В.
57 Грицковян Лідія.
93 Коропей Оксана М.
94 Винарчик Лев.
114 Момотюк Олександер.
116 Петришин Лорейна І.
117 Чирко Ярослава.
130 Кутенська Каролина А.
147 Пейн Іванна.
150 Вильот Марія А.
217 Задорецький Иосип.
221 Думич Михайло.
266 Когут Ярослава.
281 Гук Ричард М.
341 Новальковська Марта 2.
361 Гузар Михайлина Т., Лисяк Роберт.
397 Гаврищак Мирослав.
414 Ковальський Фридерик.
427 Клапущак Євген Ст.
430 Ющишин Мирослав.
432 Боднар Володимир Л., Гладій Петро І.
437 Кравчук Михайло.
445 Оробко Омелян.
457 Літош Андрій.
469 Сафрук Ричард.
473 Грицай Олександер, Романа.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
20 Возняк Патерик В.
39 Гнатко Степанія, Чебиняк Вірґінія.
94 Ломака Патрикія А.
106 Скора Вейн П.
204 Голембйовський Ігор О.
230 Матищик Родні Г.
270 Маланяк Михайло.
392 Коблик Костянтин, Фар Анастасія К.
361 Дмитрик Василь.
414 Левандовська Марія А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:
8 Івасютин Ярослав, Чолій Іван М. мол., Іванна О.
63 Маркилинський Іван Е.
75 Ващук Тамара А., Юрій.
105 Снайдер Іванна.
156 Назаревич Іван Б., Ігор Т., Лев О.
221 Кулицький Марта, Михайло.
268 Боднарський Володимир, Марія, Ольга.
361 Стасюк Марія І.
379 Кміцикевич Богдан, Роман мол.; Мицьо Віра, Ярослав.
430 Тимків Ярослав О.
432 Козак Любомир А., Юрій І.
464 Сарновська Ольга Т.
478 Войтович Марія В., Орест С., Романа Ст.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
320 Войко Микола.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

59 Бабій Ярема, Добош Володимир Ю., Іван М.
303 Дух Ольга.
327 Баран Анна, Білий Ярослав, Бобенчик Ярослава, Вишинська Орися, Герула Степан, Захарія Емілія О., Копистянський Богдан, Ольга; Плетенецька Дарія, Рій Ірина, Сенчишин Анна.
423 Атановська Ксеня, Васічинський Маріян Б. І., Боднарчук Роман, Бойчук Ярослав, Гуйван Любомир, Дашко Юрій, Лаврів Богдан, Федій Володимир, Шип Іван І., Марія.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:
94 Демчина Володимир.

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31-го січня 1965 р.)

Старий рід забезпечення	126
Кляса O	410
Кляса T	6,282
Кляса W	12,291
Кляса P20	15,815
Кляса E20	10,899
Кляса E65	1,304
Кляса P65	925
Кляса DP	358
Кляса ADD	1,743

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса 4P	158
Кляса 5E	194
Кляса E20	54
Кляса P20	49
Кляса 6C	3
Кляса P65	7
Кляса E65	6
Кляса E18	—
Разом	50,624

ЗІСТАВЛЕННЯ, ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31-го січня 1965 р.)

В клясі 1-ій на $ 500	948
В клясі 1-ій на $1000	590
В клясі 1-ій на $200	4
В клясі 2-ій на $ 400	312
В клясі 3-ій на $ 100	219
В клясі 4P на $ 250	88
В клясі 4P на $ 500	2,451
В клясі 4P на $1000	1,405
В клясі 5E на $ 250	111
В клясі 5E на $ 500	3,244
В клясі 5E на $1000	1,423
В клясі 6C на $ 500	690
В клясі 6C на $1000	462

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	2,149
E20 на $1000	2,182
E20 на $1500	12
E20 на $2000	48
E20 на $2500	—
E20 на $3000	3
E20 на $4500	1
E20 на $5000	1
E18 на $ 500	1,103
E18 на $1000	2,234
E18 на $1500	24
E18 на $2000	105
E18 на $2500	4
E18 на $3000	16
E18 на $4000	2
E18 на $5000	5
E65 на $ 500	44
E65 на $1000	70
E65 на $1500	3
E65 на $2000	2
E65 на $2500	2
E65 на $3000	1
E65 на $4000	1
P20 на $ 500	1,649
P20 на $1000	3,074
P20 на $1500	35
P20 на $2000	65
P20 на $2500	1
P20 на $3500	1
P20 на $4000	1
P20 на $5000	7
P65 на $ 500	29
P65 на $1000	77
P65 на $2000	2
P65 на $5000	2
Разом	24,902

Головний Уряд УНСоюзу

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Головний предсідник:
JOSEPH LESAWYER
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

Заступник головного предсідника:
STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland
Chicago 34, Ill.

Заступниця головного предсідника:
Mrs. GREGORY HERMAN
601 Maywood Avenue
Maywood, N. J.

Головний секретар:
JAROSLAW PADOCH
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

Головний касир:
ROMAN SLOBODIAN
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

WLADIMIR KOSSAR
150 Eugenie Street
Winnipeg, Man., Canada

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia 38, Pa.

PETER PUCILO
10111 South Artesian Street
Chicago, Ill.

JOHN KOKOLSKI
229 Huntington Avenue
P. O. Box 467
Woonsocket, R. I.

BOHDAN MELNYK
5155 2nd Ave., Rosemount
Montreal, Que., Canada

RUSSEL HUK
157 Adelaide Street
Hartford, Conn.

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Avenue
Chicago 51, Ill.

DMYTRO SZMAGALA
4037 Riveredge Rd.,
W. Park Sta.
Cleveland 11, Ohio

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Rd.
Rochester 17, N. Y.

ANDREW JULA
15 Sands Avenue

JOHN W. EVANCHUK
9312 Sherman Road
Morton Grove, Ill.

ГОЛОВНІ РАДНІ

BOHDAN ZORYCH
604 Bathurst
Toronto, Ont., Canada

Miss ANNA CHOPEK
117 Greenfield Rd.
Mattapan, Mass.

IVAN ODEZYNSKY
5909 North Camac Street
Philadelphia, Pa.

Mrs. HELEN OLEK
2151 N. Lorel Avenue
Chicago 39, Ill.

Mrs. OSYPA OLINKEVYCH
1900 Forestdale Avenue
Cleveland 9, Ohio

MYRON KUROPAS
2740 N. Le Claire
Chicago, Ill. 60639

Mrs. MARIA DEMYDCHUK
416 17th Street
Brooklyn 15, N. Y.

Mrs. HELEN SHTOGRYN
4753 N. Hutchinson Street
Philadelphia 41, Pa.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

знаходиться у власнім домі під ч. 81-83 Grand St. - Jersey City 3, N. J.
Поштова адреса УНСоюзу:
P. O. Box 76 — Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 5-8740
Ambridge, Pa.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ:

	Діти	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 31-го грудня 1964 р.	26,733	55,956	1,725	84,414
Активні члени ПРИРІСТ у СІЧНІ 1965 р.:				
Нові члени	64	133	28	225
Прийняті наново	33	58	2	93
Прийняті з перехід. листками	39	75	3	117
Зміни кляс забезпечення	1	12	—	13
Прийняті з Департаменту Молоді	—	25	—	25
Разом:	137	303	33	473
УБУТОК у СІЧНІ 1965 р.:				
Суспендовані члени	38	63	12	113
Відійшли з перехід. листками	39	67	3	107
Зміни кляс забезпечення	26	12	—	38
Відійшли до дорослих	24	—	—	24
Померли	1	60	—	61
Вибрали грошові звороти	27	37	—	64
Відійшли з випл. пов. сумою забез.	33	19	—	52
Відійшли на випл. забезп. вповні	12	45	—	57
Відійшли на част. випл. забезп.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. продовж. забезп.	1	—	—	1
Разом:	201	304	15	520
Члени, які виплатили вкладки ПРИРІСТ у СІЧНІ 1965 р.:				
Виплачене забезпечення	12	46		58
На безпл. продовження забезпеч.	18	38		56
Разом:	30	84		114
УБУТОК у СІЧНІ 1965 р.:				
Померли	—	6		6
Вибрали готівку	7	17		24
Привернені в актив.	23	27		50
Минув час безпл. продовж. в 1964 р.	—	—		—
Разом:	30	50		80
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем січня 1965 р.:	26,669	55,989	1,743	84,401

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за січень 1965 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспенси залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж січня 1965 року взяли перехідні листки й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ, гол. секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1965 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив
1	216.93
2	298.03
3	325.05
5	1,323.52
6	70.59
7	368.28
8	1,857.84
9	189.35
10	217.47
11	115.41
12	489.09
13	384.71
14	1,014.23
16	88.31
17	65.32
18	153.23
19	290.40
20	1,307.99
21	308.37
22	530.45
23	276.64
24	150.55
25	1,819.33
26	102.50
27	728.82
28	194.89
29	402.86
30	88.47
31	142.33
32	45.59
33	592.72
34	13.31
35	623.52
36	338.78
37	451.60
38	421.31
39	2,018.38
40	53.94
41	50.31
42	2,518.58
43	96.51
44*	77.13
45	1,706.68
46	239.34
47	59.87
48	200.36
49	340.74
50	221.16
51*	14.41
52	216.54
53	391.25
54	232.39
55	388.20
56	291.11
57*	1,130.73
58	364.31
59	820.43
60	73.40
61	84.11
62*	36.15
63	1,838.72
64	188.08
65	193.37
66	207.61
67	181.15
68	69.99
69	228.21
70	410.74
71	53.63
72	28.61
73	300.28
74	45.48
75	771.30
76	1,082.80
77	52.04
78	230.94
79	17.19
80	206.08
81	194.98
83	1,232.69
84	101.04
85*	175.81
86	648.32
87	253.11
88*	921.75
89	24.36
90	312.59
91	356.18
92	17.80
93	279.43
94	3,842.43
95	63.38
96	602.19
97	307.41
98	43.55
99	195.59
100	586.05
101	22.34
102	3,577.32
103	301.01
104	516.62
105	466.21
106	1,873.80
107	487.65
108	173.91
109	203.76
110	18.25
111	68.97
112	1,327.92
113	521.72
114*	1,065.85
115*	251.06
116*	443.04
117	434.51
118	58.40
119	111.84
120	573.29
121	492.14
122	56.86
123	329.31
124	156.63
125*	451.09
126	74.34
127	1,761.01
128	197.25
130	1,194.34
131*	1,030.67
132	129.81
133	207.52
134	110.26
135	15.74
136*	50.70
137	562.27
138	92.14
139	168.90
140	82.68
141*	10.79
142	377.81
143	391.26
144	109.82
145	139.47
146	432.64
147	1,414.07
148	123.79
149	200.28
150	301.22
152	27.09
153	2,088.91
154*	126.10
155	1,311.50
156	1,065.24
157	15.57
158	956.15
159	37.52
160	55.29
161	1,397.31
162	136.78
163	600.99
164	236.15
165	74.05
166	131.98
168	351.86
169	44.08
170	964.41
171	276.50
172	118.83
173	442.79
174	1,118.63

Відділ	Заплатив
175*	665.65
176	1,472.49
177	495.52
178	459.10
179	516.13
180	350.20
181	90.54
182	232.75
183	498.27
184	615.46
185	37.61
186	153.60
187	75.62
188	116.01
190	40.82
191	951.71
192	596.66
193	21.84
195	13.41
196	37.25
197	13.05
198	8.12
199	205.68
200	223.34
201	16.06
202	44.44
203	179.98
204	3,183.32
205	108.40
206	718.36
207	317.73
208	30.05
209	56.22
210	410.21
211	252.01
212	113.05
213	727.58
214	143.54
215	67.64
216	193.34
217	1,358.95
218	591.66
219	691.07
220	1,496.64
221*	2,962.14
222	58.20
223	577.92
224	256.06
225	55.39
226	512.86
227	42.22
228	160.02
229	209.96
230	1,463.22
232	57.97
233*	393.78
234	669.05
235	234.91
236	185.32
237	922.57
238	1,559.71
239*	1,189.01
240*	1,030.33
241	239.77
242	228.88
243	289.82
244	17.27
245	1,140.36
246	24.12
247	107.16
248	83.94
249	19.15
251	1,092.85
252	294.27
253	399.60
254	846.38
255	18.47
256	769.66
258	10.51
259	469.17
260	9.56
261	70.73
262	15.38
263	27.64
264	26.28
265	129.48
266	1,088.96
267*	326.31
268	602.84
270	619.27
272	557.99
274*	687.30
275	259.48
276	1,367.63
277	2,394.10
278	25.87
279	24.48
280	75.65
281	690.08
282	70.53
283	282.86
284	346.14
285	143.70
286	359.68
287	1,220.58
288	1,054.93
289	456.57
290	172.47
291*	350.82
292	3,289.21
293	585.69
294	14.38
295	452.90
296	670.27
297	46.78
299	103.04
300	84.51
301	525.07
302	7.22
303	860.33
304	725.02
305	277.56
306	119.19
307	636.31
308	62.11
309	50.95
310	224.29
311	17.03
312	104.79
313	97.66
314	8.10
315	105.72
316	1,219.39
318	203.63
319	137.22
320	1,274.51
321	226.35
322	77.57
323	126.97
324	844.78
325	1,458.65
327	873.52
328	161.35
329	28.15
330	140.35
331	64.56
332	356.21
333	101.12
334	1,042.01
335*	414.62
336	1,147.29
337	405.00
338	411.61
339	209.37
342	308.94
343	683.41
344	56.92
345	1,235.93
347	386.80
348	644.09
349	320.84
350	1,016.56
351	57.04
352	828.78
353	250.21
354	305.34
355	126.23

Відділ	Заплатив
356	369.78
357	50.90
358	758.52
361	4,492.10
362	209.52
363	95.27
364	2,035.27
365	24.50
368	523.45
369	223.83
370	336.79
371	720.30
372	550.05
373	312.69
374	551.77
375	1,043.62
376	63.14
377	21.04
378	51.53
379	3,831.38
380	521.27
382	18.84
383	270.08
384	97.35
385	1,002.62
386	304.25
387*	421.52
388	702.07
390	201.66
391	118.02
392	6.67
393	150.82
394	41.26
395*	368.88
396	345.18
397	942.67
398	65.04
399	1,202.30
400	279.72
401	40.83
402*	107.49
403	144.13
404	46.78
405	64.91
406	684.14
409	49.13
410	10.81
411	17.12
413	130.36
414	956.56
417	57.36
419	34.00
422	518.96
423*	860.97
425*	103.56
426	35.60
427	605.65

Відділ	Заплатив
429	55.73
430	1,406.13
432	12,167.93
433	201.68
435	134.71
436	250.35
437	815.98
438	289.45
440*	41.72
441	334.40
443*	4.52
444*	242.59
445	1,094.07
446	263.19
447*	139.80
449	267.31
450	145.95
452	208.91

Відділ	Заплатив
453	26.25
454	416.85
455	216.48
456	109.75
457	797.10
458	202.00
460	105.67
462	410.79
464	447.43
465	172.83
466	204.40
467	18.48
468*	613.08
472	397.31
473*	1,023.01
475	122.75
476	195.28
477	335.83
480*	187.48
481	217.37
482	54.82
484	2,248.03
485	151.07
486	88.02
487	270.71
488	162.97
489	807.87
490	155.13
495	95.97
496	168.73
498	278.18
499	183.46
500	8.37
501	49.72
502	25.90
503*	1,205.50
504	104.53
506	97.22

З місячних вкладок від старших членів $214,027.35

АКЦИДЕНТОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив
14	26.05
16	3.70
19	135.60
22	18.40
25	17.30
27	4.80
29	.85
35	25.80
39	24.40
42	110.90
45	12.20
46	1.00
47	11.00
52	15.20
54	1.10
59	3.65
69	12.20
78	5.70
83	20.55
86	101.60
90	1.70
93	66.85
96	1.10
102	46.10
103	2.70
114	2.75
120	9.60
125*	1.10
131*	42.75
142	1.10
150	5.09
153	108.25
155	8.85
157	4.90
161	1.10
170	1.10
171	22.50
173	14.85
182	1.85
184	33.50
191	3.30
204	9.20
208	1.35
214	12.20
220	16.45
221*	128.30
222	9.20
233*	1.90
234	24.40
236	9.20
238	27.40
239*	10.00
240*	3.95
243	12.20
245	5.35
247	1.00
251	5.00

Відділ	Заплатив
254	1.10
266	9.90
270	17.05
277	121.70
282	2.55
283	11.00
287	56.65
289	42.80
292	2.45
293	4.80
301	2.45
303	11.00
304	1.10
307	21.40
309	3.70
316	3.80
320	22.40
325	15.20
327	21.40
334	24.75
337	30.60
338	47.45
345	6.25
347	32.40
349	36.05
350	12.20
361	48.00
364	11.00
371	2.65
372	30.60
375	24.70
379	50.40
383	4.80
385	63.20
387*	27.00
388	5.65
393	4.90
395*	5.70
399	76.80
402*	14.00
414	15.10
423*	41.25
427	8.00
430	37.15
432	109.80
436	9.20
437	30.85
445	55.20
450	2.45
456	2.45
468*	55.60
472	4.50
473*	67.00
484	9.20
495	22.05
498	16.80
503*	2.45

З місячних вкладок від членів обезпечених в акцидентовому обезпеченні $2,630.84

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

Відділ	Заплатив
1	21.19
2	15.44
3	24.69
5	430.80
7	48.19
8	714.87
9	23.42
10	21.63
11	11.49
12	91.15
13	166.23
14	640.21
16	54.14
17	1.06
18	6.84
19	6.18
20	414.68
21	193.55
22	195.48
23	187.29
24	61.29
25	287.37
26	1.50
27	121.68
28	13.82
29	49.96
30	51.02
31	.50
32	78.10
34	13.09
35	107.44
36	110.51
37	135.70
38	294.48
39	921.33
40	15.28
42	711.05
43	18.88
44*	8.49

Відділ	Заплатив
45	327.31
46	27.12
47	81.71
48	16.55
49	44.52
50	49.79
51*	9.01
52	108.19
53	128.00
54	192.34
55	191.89
56	44.08
57*	717.81
58	460.34
59	276.22
60	49.67
61	31.05
62*	21.58
63	574.65
64	42.06
65	39.54
67	103.01
68	38.45
69	69.87
70	73.07
71	66.27
73	96.73
74	81.34
75	214.46
76	239.51
77	16.06
78	104.01
79	1.50
80	64.33
81	76.56
83	637.84
84	56.01
85*	56.49
86	178.80

Відділ	Заплатив
87	45.07
88*	690.61
90	52.29
91	62.30
92	2.50
93	184.54
94	1,107.20
96	238.87
97	74.90
99	24.92
100	80.67
102	723.98
103	96.76
104	85.06
105	275.86
106	562.51
107	97.66
108	38.68
109	88.84
110	1.98
111	67.95
112	287.21
113	17.93
114*	244.45
115*	70.56
116*	47.66
117	71.42
118	5.95
119	55.50
120	332.73
121	102.14
122	24.70
123	31.24
124	34.06
125*	288.68
126	7.15
127	368.24
128	55.37
130	369.61
131*	727.62
132	68.36
133	48.56
134	2.00
136*	4.84
137	128.09
138	10.26
139	150.77
140	6.87
141*	4.04
142	294.51
143	88.92
144	21.67
145	51.72
146	69.30
147	225.79
148	3.00
149	70.32
150	123.91
153	1,402.84
154*	6.57
155	455.86
156	440.72
158	92.77
159	1.88
160	1.67
161	242.82
162	13.49
163	466.52
164	124.91
165	14.05
168	140.18
169	16.71
170	206.10
171	136.90
172	6.49
173	164.72
174	196.25
175	214.87
176	377.61
177	163.53
178	66.49
179	9.67
180	57.07
181	48.95
182	33.93
183	172.85
184	271.63
185	8.38
186	4.17
187	30.08
190	7.82
191	549.39
192	178.28
199	29.45
200	209.83
201	4.68
202	4.78
203	38.76
204	1,118.94
206	143.42
207	93.34
208	22.76
209	3.81
210	72.31
211	72.03
212	6.91
213	256.18
214	94.95
215	8.54
217	247.88
218	96.46
219	361.20
220	343.78
221*	1,132.78
222	.83
223	114.99
224	30.71
225	16.98
226	54.30
229	6.24
230	347.54
232	9.71
233*	70.68
234	439.38
235	54.85
236	124.28
237	114.29
238	797.09
239*	159.88
240*	753.05
241	17.19
242	10.14
243	50.07
244	1.36
245	697.42
246	21.05
247	1.79
248	45.18
251	316.23
252	38.84
253	5.84
254	466.06
255	4.84
256	256.27
257	189.92
258	57.25
259	54.33
260	55.27
261	16.75
262	28.18
263	7.80
264	6.79
265	152.06
266	333.72
267*	16.95
268	191.06
270	92.30
274*	223.80
275	61.97
276	122.14
277	652.52
278	40.37
279	5.28
280	7.00
281	124.45
282	46.03
283	73.05
284	232.74
285	58.03

Відділ	Заплатив
286	66.31
287	262.33
288	172.99
289	144.21
290	116.04
291*	253.73
292	741.41
293	271.64
294	3.71
295	356.87
296	33.02
297	21.66
299	12.95
300	7.32
301	107.94
303	95.84
304	181.15
305	63.74
306	104.30
307	112.53
308	37.28
309	29.25
310	135.43
311	18.88
312	10.25
313	40.36
314	15.54
316	439.07
318	47.83
319	63.26
320	146.94
321	86.31
322	9.21
323	147.78
324	103.28
325	338.27
327	417.90
328	102.29
329	86.94
330	74.00
331	113.91
332	4.96
333	7.20
334	189.66
335*	65.33
336	531.96
337	188.99
338	147.00
339	90.85
342	55.39
343	127.81
344	29.38
345	149.83
347	199.89
348	145.79
349	121.24
350	550.33
351	75.41
352	63.23
353	89.60
354	65.38
355	47.97
356	83.45
357	6.69
358	104.61
361	1,890.70
362	172.35
363	3.11
364	498.11
365	3.26
367	740.44
368	40.60
369	55.65
370	152.74
371	272.73
372	345.56
373	38.35
374	248.63
375	407.45
376	6.31
377	5.04
378	6.80
379	1,706.02
380	294.82
383	152.57
384	37.58
385	297.64
386	32.66
387*	340.02
388	258.15
390	19.42
391	21.10
393	21.63
394	30.77
395*	184.19
397	276.48
399	350.33
400	12.53
403	120.09
404	29.29
405	12.50
406	67.08
409	8.90
413	28.81
414	825.81
417	8.84
419	48.39
422	116.62
423	326.20
425*	305.65
426	16.63
427	331.49
428	19.95
429	7.48
430	241.54
432	3,516.51
433	92.28
435	22.91
436	211.79
437	283.87
438	84.70
440	98.87
441	445.99
443*	27.02
444*	148.92
445	656.15
446	114.62
447*	27.86
449	284.88
450	22.03
452	106.73
453	32.33
454	382.45
455	66.82
456	57.67
457	123.49
458	211.40
460	71.98
462	48.35
464	512.27
465	67.77
466	210.12
467	3.00
468*	114.36
472	417.54
473*	690.91
475	15.48
476	16.17
477	68.24
480	3.00
481	52.49
482	4.25
484	1,463.66
486	116.81
487	106.05
488	20.28
489	12.75
490	45.19
495	449.80
496	15.76
498	229.98
499	13.06
500	30.65
501	11.35
502	112.30
503*	790.86
504	207.90
506	5.94

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення $72,941.33

З місячних вкладок від членів	$289,599.52
Відсотки від моргеджів	36,176.69
Відсотки від бондів	45,200.87
Відсотки від членських позичок	1,248.19
Надвишка при сплачених бондах	53.04
Чинш від реальностей в Джерзі Ситі, Н. Дж.	2,000.00
Приходи від реальностей в Кергонксоні, Н. Й.	7,792.38
Приходи друкарні і книгарні	26,244.14
Вплати на видання англомовної української енциклопедії	1,080.00
Вплати на покриття коштів при моргеджових інвестиціях	315.00
Пожертви на степендійний фонд	10.00
Пожертви на пам'ятник Іванові Мазепі	5.00
З переносу федерального податку за помічні сили	1,907.99
З переносу стейтового податку за помічні сили	351.39
Вплати на заплату податків на моргеджових інвестиціях	1,375.00
Уневажнений грошовий зворот	28.54
Уневажнена виплата лікарям за нових членів	5.00
З переносу до тростових фондів	900.00
Разом	$414,292.75

ВІД ІНВЕСТИЦІЙ

Сплати моргеджів	$ 66,528.72
Сплати бондів	2,026.96
Сплати членських позичок	4,490.51
Разом від інвестицій	$ 73,046.19

ПОВТОРЕННЯ

З місячних вкладок і інших приходів	$414,292.75
Від інвестицій	73,046.19
Разом прихід за січень 1965 року	$487,338.94

РОЗХІД:

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. П.

Відд.		
6	Лещишин Андрій	$ 1,000.00
33	Скробач Анна	1,000.00
45	Миц Софія	500.00
45	Миц Михайло	500.00
64	Ватюк Василь	1,000.00
63	Маховська Єва	500.00
94	Демчина Вол.	400.00
94	Лаба Григорій	500.00
94	Стецько Стенлі	1,000.00
106	Попіль Кароліна	500.00
124	Романський Іван	1,000.00
130	Коваль Михайло	1,000.00
137	Возьний Стефан	1,000.00
155	Шут Яга	500.00
160	Колтун Сильвестер	500.00
187	Восович Коєня	1,000.00
206	Копитко Василь	500.00
275	Туранський Франко	500.00
275	Туранський Франко	500.00
288	Тульба Павло	500.00
293	Ярмій Павлина	500.00
304	Олеяр Михайло	500.00
316	Майка Анастазія	500.00
317	Дидик Петро	1,000.00
319	Пшик Петро	500.00
345	Єльників Михайло	500.00
347	Радзиняк Єва	500.00
361	Чайка Михайло	500.00
361	Піковарчин Петро	1,000.00
469	Витрикуш Олекса	500.00
481	Патрош Степан	1,000.00

Виплачено посмертних запомог і інші виплати посмертного фонду	$20,900.00
Відпшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	$29,700.00
Грошові звороти	6,392.87
Заплата податків на моргеджових інвестиціях	1,573.33
Виплати на реальностях в Джерзі Ситі, Н. Дж.	353.08
Заплата вкладок за дітей котрих родичі повмирали	170.37
Заплата вкладок за додаткове обезпечення	119.91
Разом	$38,309.56

ПОВТОРЕННЯ

Виплати посмертних запомог	$20,900.00
Інші виплати посмертного фонду	38,309.56
Разом виплачено з посмертного фонду	$59,209.56

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальностях в Кергонксоні, Н. Й.	$11,052.83

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ ЗАПОМОГОВОГО

Відд.		
29	Балога Галина	$ 25.00
45	Веселюк Катерина	25.00
45	Мельник Петро	35.00
45	Матюс Іван	35.00
58	Стар Катерина	25.00
63	Тертична Марія	25.00
85	Вйтишин Джулія	25.00
121	Гадз Ольга	25.00
121	Юревич Марія	25.00
155	Клим Петро	35.00
155	Гавриш Теодор	35.00
155	Чумер Галина	25.00
155	Федів Марія	25.00
162	Коритач Парація	25.00
221	Дубіцкі Ірена	25.00
221	Бас Джакоб	35.00
230	Сетник Анастазія	25.00
252	Процик Галина	25.00
253	Оглоблин Анна	25.00
253	Поплавскі Андрій	35.00
270	Кухар Алекс	35.00
274	Сенидяк Теодор	35.00
286	Шимон Анна	25.00
287	Гувел Марія	25.00
287	Гувел Віллям	35.00
287	Демкович Катерина	25.00
287	Павчак Іван	35.00
289	Гусар Андрій	35.00
289	Пукало Дмитро	25.00
293	Чаненчук Михайло	30.00
295	Славич Анастазія	25.00
305	Годованец Джулія	25.00
324	Вучко Гарі	35.00
324	Кучарскій Петро	35.00
325	Кузик Данило	35.00
330	Влаакевич Петро	25.00
331	Ключка Степан	25.00
338	Вачинська Джулія	25.00
345	Янковський Дмитро	35.00
348	Віловус Анастазія	25.00
349	Гнидій Іван	35.00
352	Головчак Теодор	35.00
367	Капітан Віллям	25.00
367	Волак Катерина	25.00
367	Гринів Танька	25.00
379	Станкевич Єва	25.00
379	Ванкевич Михайло	50.00
401	Кікіш Марія	25.00
403	Половий Петро	25.00
418	Челюк Анастазія	25.00
429	Гронскій Семен	35.00
432	Савчук Степанія	25.00
434	Луговий Ярослав	35.00
439	Козак Віллям	35.00
473	Розвадовський Іван	35.00

Виплачено запомог $1,615.00

ВИПЛАТИ АДМІНІСТРАЦІЙНОГО ФОНДУ

Виплати друкарні і книгарні	$ 25,667.69
Платня помічних сил	9,027.92
„Свобода" за орган	8,600.00
Платня головного уряду	3,249.99
Канцелярійні друки	1,502.28
Нагороди постійним організаторам	1,300.00
За банкову обслугу над бондами	1,093.81
Чинш за офіси	1,000.00
Федеральний податок за помічні сили	561.11
Лікарі за нових членів	549.00
Винайм машин для зладження виказів і статистики	510.00
Видатки на пошту	385.00
Оголошення	375.00
Машини для канцелярії УНС	345.15
Канадська канцелярія	300.00
Направи і чищення машин	249.75
Кошти подорожі і репрезентації	231.83
Кошти при моргеджових інвестиціях	175.00
Фотографічні знімки членських аплікацій	129.00
Канцелярійні друки і прибори	128.46
Кошти подорожі постійних організаторів	115.00
Асекураційні департаменти за дозволи	55.00
Нагороди за нових членів	50.00
Вплати до братських організацій	40.00
Зворот коштів відділовим секретарям	36.12
Книжки і журнали	17.56
Українська англомовна енциклопедія	10.00
Разом	$ 55,704.67

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано в моргеджах	$160,033.64
Позички членам	8,105.19
Інвестовано в реальностях	84.60
Разом інвестовано	$168,223.43
Разом розхід за січень 1965 року	$296,805.49

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем грудня 1964 року осталася	$282,780.40
Прихід в січні 1965 року	487,338.94
Разом	$770,119.34
Розхід в січні 1965 року	296,805.49
Готівка з кінцем 31 січня 1965 р. остається	$474,313.85

БАЛЯНС:

СТАН ЧИННИЙ:

Готівка	$ 474,313.85
Моргеджі	8,190,063.25
Бонди	20,082,067.46
Позички членам	459,012.89
Реальності	555,408.56
Друкарня	24,754.57
Разом	$29,785,620.58

СТАН ДОВЖНИЙ:

Посмертні і резервові фонди	$28,739,171.26
Адміністраційний фонд	42,328.92
Конфенційний фонд	57,315.70
Запомоговий фонд	344,754.95
Народний фонд	9,793.77
Сирітський фонд	138,315.39
Спеціяльний фонд	381,512.09
Фонд захисту	51,512.75
Фонд наглої потреби	20,915.75
Разом	$29,785,620.58

Роман СЛОБОДЯН, гол. касир

З діяльности Денверської групи УВАН

Українські землі на північному сході Азії межують через Ніппонське море з островами Ніппону-Японії. Особливо жваві укр.-японські взаємовідносини започаткувалися від 1917 р.

Про це писали ред. Ів. Світ, консулярний урядовець Ст. Левинський, д-р Т. Олесіюк і інші дослідники. Їх цікавила здебільшого література або економічно-політична сторони укр.-японської проблеми.

За наших часів відвідували Японію також представники нового українського покоління: вояки совєтської та американської армій, подорожні, тощо. До останніх належить п. Юрій Мошинський. Він, як мистець, зацікавився старовинною японською культурою, вивчив мову і у 1962 р. відбув подорож по Японії для обзнайомлення з її мистецькими скарбами.

Висліди відвідин реферував на засіданні Денверської Групи УВАН 5-го грудня 1964 р. що відбулося під головуванням мгр. Л. Колтунюка.

Річева і добре зорганізована доповідь Ю. Мошинського про його — „Враження з подорожі по Японії у 1962 році" була цінним доповненням згаданих попередніх укр. студій в царині японознавства.

Перед засіданням збори вшанували пам'ять померлої 4 грудня 1964 р. добродійки Лідії Вікторовни Шульги, 82-річної постійної учасниці й доповідачки на сходинах Групи.

Ю. Мошинський, який недавно переїхав з Монтреалю, Канада, до Денверу, Колорадо, розповів, що після короткого перебування в Токіо та Йокогамі, переїхав до Кйото, що було столицею Японії впродовж майже 1200 літ. Там тепер зберігається 26% усіх мистецьких скарбів Японії. Їх можна бачити майже виключно в місцевих будистських храмах та шинтоїстських святинях, бо музеїв є обмаль.

Мандруючи по різних храмах, оглядаючи та змальовуючи пам'ятки мистецтва, доповідач зустрів д-ра Мацумото. Він впровадив його у вище коло будистських священнослужителів. Д-р Мацумото познайомив Ю. Мушиноського також з головним священиком храму Соукоку-джі Тайзо, який являється одним з п'ятьох великих мастерів Зен-будистів.

За допомогою іншого японця, маляра й каліграфа Огави, Ю. Мошинський відвідав місцеву мистецьку школу, де познайомився з її ректором та багатьма викладачами. Мистецька школа Кйото визначається тим, що не тільки навчає з ділянки мистецтва, але дає своїм учням, майбутнім мистцям також і широку та підставову загальну освіту.

Впродовж двомісячного перебування в Кйото Ю. Мошинський змалював 110 акварелів і чорнобілих скечів з найкращих зразків японської культури. У своїй доповіді він, крім мистецтва, зачепив також інші ділянки японського життя.

Спостеріг, ща Японія робить велике враження на відвідувачів не тільки своєю культурою, але також і високорозвиненою технікою. Перебуваючи під великим впливом Европи та Америки, японці все ж таки зуміли зберегти своє обличчя, виховуючи молодь у розумінні та любові до своїх традицій. У спільній праці вони підносять рівень країни до стану великих і передових країн світу.

Доповідь викликала велике зацікавлення. Була супроводжена відтворенням пісенних і інших звукових записів зі стрічки звукозаписного приладу. Була ілюстрована висвітлюванням прожектором вищезгаданих рисунків Ю. Мошинського: японських святинь (шинтоїстських), храмів (будистських), мешкальних будинків з їх внутрішнім урядженням (кімнат, чайних домиків, городів, ліхтарень, тощо та інших архітектурних і мистецьких об'єктів.

Доповідач виготовив їх для ілюстрування книжки про Японію, що він її написав і має намір невдовзі опублікувати, подібно попередньо виданій п. з. „У світі мистецьких чарів", Шикаґо 1963, про подорож по Шкотії, Англії та Франції.

Л. Б.

Голос з-поза залізної заслони

(Польська рецензія на „Етимологічний словник української мови")

Поява перших зошитів „Етимологічного словника української мови" (1962-1965) викликала широкий відгомін у наукових колах. Не тільки на Заході, але й поза залізною заслоною мовознавці зацікавлені цією працею й чи то в формі рецензій чи статтей займають становище до цього словника в цілому, або до окремих слів. В останньому часі появилися відгуки на словник у журналі „Студія Славіка" в Будапешті, у „Славії" в Празі й у „Славія Орієнталіс" у Варшаві. Рецензент проф. Я. Рігер пише м. ін. таке про цей словник. Подаємо його текст в українському перекладі:

„Праця Яр. Рудницького — перше етимологічне розроблення українського слівництва, бо заповіджений давно перший зошит етимологічного словника Р. Кравчука в видавництві Академії Наук УССР досі не вийшов; одночасно є це перша публікація того типу англійською мовою.

Вже це дозволяє оцінити це видання як справу великого значення.

Працю над своїм словником, як інформує нотатка видавництва, розпочато ще в Празі в 1941 р., опісля продовжувано її в Гайдельберзі й нарешті в Манітобському університеті. Цілість обхоплюватиме двадцять частин, які мають появлятися в правильних відступах часу, що, як судити по дотеперішній точності, напевно буде здійснене. Бібліографія, повний виказ скорочень, індекс і вступ будуть подані при кінці праці, все ж надрукований на обгортці показник деяких скорочень дозволяє в цілому на свобідне користування словником.

Обсяг слівництва в праці дуже широкий. Автор бере до уваги не тільки слова з літературної мови, але теж обласні й говіркові слова, напр. авось, агудер, антипко, ацидолот, аршица, батяр, берфела. Широко заступлена й ономастика, а саме особливе назовництво, напр. Андрій, Авакум, Агапій, Бенедикт, племінні назви, напр. авар, анти, бойки, назви місцевостей, напр. Акерман, Аар, Балаклава, назви країн, напр. Альберта (провінція Канади), Австрія, і континентів, напр. Африка, Америка, Арктика, Азія, а теж географічна номенклятура взагалі, напр. Босфор.

Кожне гасло ... містить багатий, цінний матеріял не тільки етимологічний; підкреслити тут треба зокрема багату й усебічну літературу, використання навіть найновіших праць, зв'язке й ядерне обговорення дотеперішніх етимологій — але теж історичний і говірковий. Можна тут заприпити на невідомі поза ним з інших словникових слова, що їх уживають американські емігранти: Гус (Августин) „бізнес, і т. п. Серед питомних дериватів під окремими гаслами багато місця займають назви та географічні терміни, за що — ясна річ — треба тільки висловити признання авторові.

Крім англійських перекладів кожне гасло має синоніми, слова, що їх даний термін заміняє в мові..., або такі, що заступають сьогодні дане гасло...

Очевидно, повніща оцінка словника буде можлива пройно після появи дальших частин".

Я. Р.

Листопадове свято в Клівленді

1-го листопада, заходами Злучених Українських Організацій Клівленду, в залі Лінкольн Гайскул відбулося святкування Листопадового Зриву.

Програму започаткував американським гимном тенор-соліст хору „Дніпро" Юрій Оришкевич. Доповідь виголосив Степан Воляник.

Дуже гарним жестом доповідача було його звернення до приявних у залі 6. українських Січових Стрільців. В тому місці доповіді публіка спонтанно зірвалася на ноги й довгими оплесками вітала свою дорогу „стару войну", що 46 років тому творила писаний з великої літери Листопад. Хор „Дніпро", під орудою Євгена Садовського, присвятив подвійним ювілятам (цього року 50-ліття Усусусів) в'язанку стрілецьких пісень.

Панна Леся Руденська, яка саме закінчила музичні студії й розпочала свою професійну педагогічну працю в Клівленді, виконала декілька пісень, покриті оплесками.

Акомпаніяторкою вечора була талантовита п-на Марта Савчак, Л. Руденській акомпаніювала американська піаністка.

Крім цього, буда збірна рецитація „Спіть, хлопці, спіть" у виконанні учнів Школи Українознавства, підготована вчителькою Славою Барнич.

З виконавців двоє наймеиших, Люба Ільчишин і Тарас Ковч, виявили найкращу дикцію і сценічну вдачу.

Головним організатором Свята був фінансовий секретар УЗО, Василь Камінський.

І тому ставимо питання: чому це одна людина має за нас усіх турбуватися?

О. Гайовий

В СПРАВІ ЮВІЛЕЙНОГО ВИДАННЯ „ВОЛИНІ" УЛАСА САМЧУКА

В 1965 році українська громада в Торонто влаштовуватиме ювілей визначного українського романіста і журналіста, свого мешканця, Уласа Самчука. Саме в цьому році зустрічає він 60 річницю свого народження і 40 років літературної діяльности. З приводу цього створився в Канаді громадський комітет, під почесним головством проф. Романа Смаль-Стоцького та під патронатом УВАН і об'єднання письменників „Слово", головною метою якого, поруч допомоги письменникові, є перевидання його основного твору „Волинь" і видання третього тому трилогії „Ост".

„Волинь" Уласа Самчука належить до найкращих творів української реалістичної школи, яку започаткував Іван Нечуй-Левицький в 60-их роках минулого століття і яку продовжує автор „Волині".

Вже в 30-их роках повість цю зараховано до клясичних творів української літератури.

Вона одержала надзвичайно прихильну критику не лише українських, але і польських літературознавців.

Михайло Рудницький писав: „Самчук має розмах, природний гін, що поливає слова кров'ю". („Волинь" — повість Самчука. „Діло", ч. 246, 15 вересня 1934). Євген Маланюк писав: „Волинь" є книгою здоровою і оптимістичною, музика її звучить переможно. Волинь є потужною, селянською, широкоперсою епопеєю, що піднімається до височини героїчного епосу". („Волинь І, „Вісник XII, грудень 1934).

Сильвестер Прушинський писав: „Життя, що пульсує на сторінках повісти, цілковито захоплює нас".

„Волинь" віддзеркалює три фази розвою волинського села, поміщених у трьох частинах повісти. Перша частина „Куди тече та річка" дає повний образ села до першої світової війни (310 стор.). Цю частину можна було б здефініювати фразою: село дрімає.

Друга частина „Війна і революція" (271 стор.) відтворює село в часі першої світової війни і виразно насвітлює ідеологічні течії, що разом з арміями і втікачами вдирались в село та заставляли його до активної участи по стороні, чито своєї визвольної боротьби, чи по стороні комуністичної революції. Ця частина заслуговує на дефініцію: пробудження села. Третя частина „Батько і син" (262 стор.) змальовує ріст села і його самопізнання в роках, що слідували безпосередньо після війни і революції, в умовинах польської займанщини. В цьому періоді село продукує своїх власних провідників, що підвищують його культурний та економічний рівень. Село діє.

У „Волині" Самчук представив паралельно два мотиви: розвій села, його шукання національної і соціальної правди; та психологічний розвиток сина того села, які взаємно гармонізують і доповнюються. Повість начеркнула рани, завдані невдачею національної революції і розчарування соціяльною революцією та вказувала, що кожна людина може найти вдоволення в позитивній, щоденній праці. „Волинь" подобалась не лише читачам, що протягом тижня розхопили її, але й критикам, які відзначили першу частину першою нагородою Товариства Українських Письменників і Журналістів ім. Івана Франка у Львові за 1934 рік.

„Волинь" належить до творів, які мають непромияаючу літературну вартість, і її перша частина була перекладена на декілька слов'янських мов: польську, чеську та хорватську, а також на французьку і німецьку. Повість ця запевнила Самчукові одно із передових місць в українській сучасній прозі.

Тому справа перевидання цього твору не є справою самого Торонта і його енергійного комітету, очолюваного інж. А. Шумовським, а радше справою любителів української книжки і українських читачів в діяспорі.

Писати про трудності наших письменників на еміграції і ще більші видавничі трудноці їхніх творів тут не будемо, це окрема справа. Відмітимо лиш, що „Волинь" прикрасить полицю кожного вибагливого збирача книжки і буде вказаною лектурою для молодих людей, які бажають познайомитись з життям українського села першої чверти нашого століття. На цю книгу звертаємо особливу увагу батьків.

Реалізація видання усіх трьох томів „Волині" (коло 1.000 стор.) вимагає широкої підтримки українського громадянства у формі передплати, на яку Громадський Комітет передусім розраховує, розсилаючи своє звернення до активних громадян в Канаді і ЗДА.

Допоможім Комітетові в цьому доброму і потрібному ділі, висилаючи свою передплату!

Кожний — одну!

А. Власенко-Бойцун

Короткі вісті

● **Колишня іранська королева, княжна Сорая, виступила** вперше як акторка в італійському фільмі „Три обличчя жінки". Після прем'єри того фільму в Міляно критики дуже різно висловились про нову фільмову зірку: вони погоджувалися тільки щодо небуденної краси Сораї, але одні признавали їй талант, інші зовсім відмовляли.

● **Один з 4-х „біттлесів". 24 річний Рінго Старр, одружився.** Тому, що „біттлеси", які головно завдяки своєму зовнішньому виглядові, довгому волоссю, та манері співати й поводитись, позискали собі славу серед підлітків, виник спір, чи одруження одного з них не пошкодить „бизнесові" того квартету, який своїми концертами і платівками заробив буквально мільйони.

РЕЗОЛЮЦІЇ

УЧАСНИКІВ НАРАДИ УКРАЇНЦІВ МІСТА НЮ ЙОРКУ в дні 21 лютого 1965 р.

Вислухавши доповідей на тему положення в поневоленій Москвою Україні, зокрема становища УККА і КУК до справи контактів з висланниками совєтського окупаційного режиму в Україні, учасники наради Українців міста Ню Йорку й околиці, зібрані в залі Централ Плаза в дні 21-го лютого 1965 р., оцим стверджують:

1. Україна і український нарід на рідних землях перебувають у стані важкого колоніяльного поневолення, визиску і гнету червоною Московщиною. Так звана УССР є тільки технічно-адміністраційним оформленням колоніяльного стану України і з українською державністю не тільки нічого спільного не має, але навпаки — є повним запереченням волі, національної свободи й державної суверенности української нації.

2. Ніякої зміни в політиці большевицької Москви супроти України, ціллю якої було й є повне знищення української нації та „злиття" всього українського народу з московським в один „русский народ", немає. Так звана „відлига" є тільки тактичним маневром Москви, причиною і ціллю якого є перебути небезпечний для московської імперії період розхитання її апарату панування над поневоленими націями у висліді персональної розгри на верху керівництва СССР та підступне намагання виявити в той спосіб небезпечного для московського окупанта потенціяльного ворога подібно, як це було вже в 1920-тих роках.

3. Висилані урядом СССР або його клітиною УССР, так звані „культурні діячі", є висланниками окупанта України, дбайливо випробуваними апаратом МВД, висиланими для того, щоб —

а) внести дезорієнтацію й політичне замішання серед української еміґрації;

б) компромітувати українську еміґрацію перед чужинцями фактом, що дружніми контактами з представниками й висланниками уряду УССР українська еміґрація визнає УССР і зрезиґнувала з боротьби проти УССР;

в) ломати морально український нарід на рідних землях повідомленнями, що українська еміґрація визнає УССР як українську державу, дружньо вітає представників і делеґатів уряду УССР та засуджує революційно-визвольну боротьбу українського народу проти московського окупанта.

Ніякими представниками українського народу члени таких „місій" не є, навпаки, вони є або москвинами, які прокидаються українцями, або українськими яничарами-квіслінґами, що стали на службу окупанта проти українського народу.

лєу ними(с·.ж скимібра,М54Г

4. В такій ситуації, будьякі контакти з представниками уряду СССР чи УССР не є ніякими зв'язками з Україною, ані „контактами з представниками українського народу", але контактами з аґентами московсько-большевицького окупаційного апарату в Україні та з квіслінґами-вислужниками Москви. Тому присутні на нараді пятнують й засуджують такі контакти як контакти з окупантом України.

5. Присутні займають зокрема неґативне становище до настанови З'їзду Об'єднання Письменників „Слово", який не вважав потрібним засудити важкий стан поневолення в Україні, русифікації, винищування української культури й переслідування її діячів, а навпаки, зайняв позитивне становище до „реалітетів" і скерував вістря своєї злоби проти українських самостійників, проти УККА і проти революційно-визвольної боротьби.

6. Схвалюючи політичну працю УККА, присутні всеціло піддержують неґативне становище УККА в справі контактів із висланниками совєтського режиму та закликають керівні органи УККА, зокрема його Екзекутиву, застосувати відповідні санкції щодо тих своїх членів, які участю в зустрічах із совєтськими висланниками надщерблюють одноцілий фронт боротьби проти московського окупанта України, зокрема нехтують офіційні постанови та політичні принципи діяльности УККА.

Одночасно присутні висловлюють сподівання, що Президія КУК перевірить своє становище в справі офіційних контактів із совєтськими висланниками та, узгіднивши його з поставою УККА, скріпить одноцілий фронт української спільноти в діяспорі в її праці й боротьбі за визволення українського народу.

● **Англійський жид, Вольфе Бюзелл, водій таксівки, в Лондоні, зірвав нашийник у формі** свастики, що його мала дружина лідера англійських нацистів Коліна Джорджана. Цей водій став героєм в очах властей і народу в Ізраїлі: його запросили поселитись в Ізраїлі, дали дозвіл на таксівку, звільнили від належних оплат і т. д.

СПРАВА З'ЄДНАННЯ КОМБАТАНТІВ

РЕЗОЛЮЦІЇ НАРАДИ УКРАЇНСЬКИХ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ІЗ ЗДА И КАНАДИ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ 20 ЛЮТОГО Ц. Р.

1. Нарада центральних українських комбатантських організацій з ЗДА й Канади, а саме Об'єднання б. вояків українців в Америці, Братства Українських Січових Стрільців, Братства колишніх вояків І-ої Української Дивізії УНА та колишніх вояків УПА і комбатантської централі в Канаді Союзу Українських Канадійських Ветеранів, дня 20 лютого 1965 у Філядельфії, Па., ствердила, що сучасна міжнародна ситуація і стан української визвольної боротьби вимагають від усіх українських комбатантів найтіснішого духового й організаційного з'єднання для допомоги українській визвольній справі, на спільній базі вірности ідеї української самостійної і соборної народоправної держави та поборювання сучасного окупаційного режиму в Україні.

2. У виконанні цього консолідаційного завдання нарада вважає за конечне тіснішу співпрацю всіх українських комбатантських організацій в ЗДА й Канаді. Задля завершення організаційного з'єднання на терені ЗДА і встановлення тісної співпраці з комбатантською централею в Канаді, обрано Міжорганізаційну Комісію Комбатантів в складі 7-ох осіб.

3. Зокрема Нарада рішила координувати видавничу діяльність, як одну з компетенцій Міжорганізаційної Комісії Комбатантів.

4. Задля вияву актуальної української вояцької думки рішено реорганізувати „Вісті Комбатанта" на спільний пресовий періодичний журнал північно-американського континенту, поширюючи в недалекому майбутньому його обєм та додаючи англомовну секцію. Для переведення цієї ухвали Нарада обрала Комісію у складі 4-ох осіб.

5. Приявні однозгідно ствердили корисність цієї зустрічі і тому рішили відбувати такі спільні наради бодай раз кожного року.

6. Нарада доручила Міжорганізаційній Комісії Комбатантів обміркувати плян і речинець якнайшвидшого скликання Світового Конґресу Українських Комбатантів.

7. Нарада призначила обом Комісіям 2-місячний термін для складання звідомлення Головним Управам заступлених на Нараді організацій з своєї праці.

(Вищенаведені резолюції прийнято одноголосно. До названих вгорі Комісій ввійшли: д-р. В. Галан, голова ОбВУА, — майор Б. Панчук, голова Союзу Українських Канадійських Ветеранів, — д-р М. Малецький, голова Головної Управи Братства кол. вояків І УД УНА, — І. Поритко, голова Братства УСС, — Ю. Лопатинський, голова Об'єднання кол. вояків УПА і І. Чмола, голова Крайової Управи Братства кол. вояків І УД УНА в ЗДА: одно місце тимчасово не обсаджене. До пресової Комісії ввійшли: В. Гузар від Союзу Українських Канадійських Ветеранів, О. Лисяк від Братства кол. вояків І УД УНА, І. Кедрин і П. Постолюк від ОбВУА.)

Шикаґо вшанувало Полковника Андрія Мельника

В навечірр'я похорону сл. п. полковника Андрія Мельника відправлено в Шикаґо 6 листопада 1964 р. в обох наших катедрах заупокойні Панахиди за спокій душі Голови Проводу Організації Українських Націоналістів і одного з найвидатніших провідників, учасників і репрезентантів українських визвольних змагань та незламного борця за волю України. Обидві церкви були заповнені українським патріотич. громадянством і представниками всіх наших суспільно-громадських і політичних середовищ. У православній катедрі св. Володимира панахиду відслужив о. мітрат Ф. Білецький, у сослуженні о. Новицького й о. Нагірняка, при чудовому співі катедрального хору „Боян" під управою проф. І. Трухлого. У греко-католицькій катедрі св. Миколая панахиду відправив о. Я. Свищук, у асисті катедральних отців; співав катедральний хор „Славута" під диригентурою д-ра Ярослава Кокорудза.

У парохіяльній залі при катедрі св. Володимира відбулися жалобні сходини громадянства. Їх відкрив інж. Ю. Дачишин, переплітаючи вислови смутку української громади із незабутніми біографічними фактами про Покійного Голову ПУН-у. Потім виступив д-р О. Бабій. Поезію Т. Курпіти „Безсмертному" прочитала п-а Г. Дорошенко. Від імени молодшого покоління говорив Панасюк Михайло, змальовуючи постать сл. п. полк. Мельника як Вояка-Революціонера. На закінчення проф. В. Шуть виконав на фортепіяні „Похоронний марш" Бетговена.

З приємністю треба підкреслити, що в цій Жалібній Урочистості, без огляду на наші політичні чи релігійні зрізничкування, ми бачили у вщерть виповненій залі представників різних суспільно-громадських організацій, відпоручників політичних партій і представників Фронту Української Національної Ради, представників комбатантських і молодечих організацій.

На сходинах ми бачили у перших рядах Достойних Отців обох Церков та делеґацію з Організації Визвольного Фронту — ОУН, що її очолює проф. Степан Ленкавський, під проводом голови ООЧСС д-ра Романа Кобилецького і представників Т-ва Визвольної Боротьби, що є співзвучною до ОУН за кордоном, очолювану д-ром Турулою Павлом.

Андрій Іванів

Виступ хору СУМ „Прометей" та танцювального ансамблю „Верховинці" з Торонта в Монтреалі

Неділя 29-го листопада 1964 надовго залишиться в пам'яті української спільноти Монтреалу бо це день виступу торонтського хору СУМ „Прометей" під мистецькою рукою диригента С. Гуміниловича та танцювальної групи „Верховинці" під керівництвом Каміли Ампілогової, учениці славної балерини Валентини Переяславець.

Виступ хору почався о год. 9-ій ранку в церкві св. Архистратига Михаїла співом під час читаної Сл. Божої, яку відправляв парох цієї церкви о. проф. Микола Кушнірик.

Ми почули ряд церковних пісень у дуже гарному виконанні. Чути було чистоту звуку й динаміку хору, як цілости. Можна було відмітити, що хор диспонує добрим матеріялом ліричних тенорів, глибоких і грімких басів та приємних баритонів. З такого матеріялу диригент може видобути всі йому потрібні ефекти для найкращого виконання кожної пісні.

Треба ствердити, що дириґент виявив себе добрим інтерпретатором церковної пісні.

Виконання було бездоганне, а враження у всіх учасників Служби Божої були якнайкращі, доказом чого була рекордова участь у пополудневому концерті в залі Ґренд Монюмент Нешенел Гол, звідкіля декому прийшлося повернутися до дому з під дверей з браку місця.

В програму концерту входили, крім деяких релігійних пісень, по найбільшій часті твори українських композиторів, старших і молодших.

Виявилось, що хор диспонує приємними солістами у всіх голосах, підбір голосів до окремих сольових партій був добрий, В. Драбик, Ю. Хомин, І. Пирожак, С. Гарасовський, А. Сорока, А. Дербіш, С. Кривенький та Д. Лещишин.

В деяких піснях відчувалось заповільне темпо (Бандура), а часом теж піяна, чи піяніссіма належали до рідких явищ, натомість форте й фортіссіма виходили добре.

Деякі пісні, в яких кілька разів повторяються ті самі стрічки, ліпше було б виконувати окремі стрічки трохи відмінніше („Ох і закувала" — муз. М. Лисенка). Ці маленькі завваги робимо, щоб не виглядало, що хор добився абсолютної перфекції. Але зовсім об'єктивно треба ствердити, що це був дуже вдалий виступ, який усім дуже подобався і нема ніякого сумніву, що на слідуючому його виступі буде така ж фреквенція, яка була 29 листопада 1964.

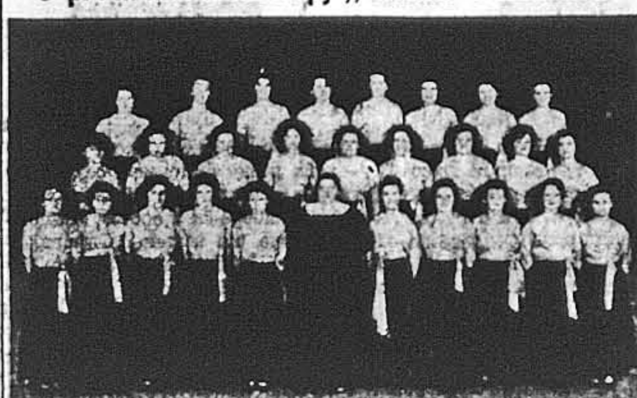
Для урізноманітнення програми поміж окремими частинами концерту виступила балетна група „Верховинці" під керівництвом Каміли Ампілогової. Слід підкреслити легкість, з якою танцюристи виконували свої партії на чолі з керівничкою. Получення клясичних кроків з модерним підходом у виконанні, — це дуже ефектовна комбінація, тому цей виступ здобув собі зразу прихильність — і симпатію всієї публіки, яка грімко оплескувала кожний номер.

В перервах мали ми змогу почути кілька веселих монологів відомого артиста В. Довганюка в ролі „Гриця Зозулі", який вложив багато праці, часу й труду, щоб належно віддати постать нашого дядька гуцула, який на американському континенті все бере „на здоровий хлопський розум", хоч не все тут під той логічний розум можна підтягнути.

Саме в тому суть здорового гумору, яким артистові вдалося цілу залю примусити до здорового сміху. В цілості ця імпреза залишила миле враження у всіх присутніх, які обновлені та підбадьорені на дусі верталися додому, а виконавці програми ще короткою зустрічю при чаю з організаторами, тобто представниками організацій Визвольного Фронту закінчили свою візиту в Монтреалі.

Е. О.

5-річчя жіночого хору „Чайка" в Шикаґо

Жіночий хор „Чайка" в Шикаґо

Жіночий хор „Чайка" Осередку СУМА ім. Крут та 24-го Відділу ООЧСУ в Шикаґо-південь відзначив своє 5-річчя Ювілейним Концертом 13 грудня 1964 р. в залі СУМА-ООЧСУ.

Хор „Чайка", знаний не тільки на півдні Шикаґа, але й на північній стороні міста.

Він має 28 осіб старших і молодь. Всі вони гарно зжиті мов одна родина, а працьовита дириґентка пані Мирослава Ґалан передала їм любов і чар української пісні, яку вони плекають вже п'ять років.

Голова хору п. Розалія Окрух, відкриваючи концерт, привітала о. М. Олешка та гостей. „Наша дума, наша пісня не вмре не загине!" — заявила пані Окрух.

Тут на чужині пісня вносить в хату спів українських солов'їв, запах рідних левад, шум дрімучих верб над українським ставком. Пісня створює нам візію минулого.

Пан В. Турчиновський, представник місцевих організацій СУМА-ООЧСУ, говорив присутнім про 5-річну активність хору „Чайка„ та побажав їй успіхів.

Програма концерту складалася з двох частин. В першій частині хор відспівав 7 пісень, а окремо виступав квартет в складі пань: М. Ґалан, І. Куц, Н. Савчак та Т. Жеребна.

Можна було ствердити заспіваність хору та його гармонійність. Дириґентка вміє відчути душу кожної пісні та передати слухачам.

Духове поєднання хору із слухачами було на протязі цілого концерту. Пані Ґалан вміє держати хор в руках і не дозволяє на сильні форте. Піяно і піяніссімо в піснях М. Федорова, Леонтовича, Лисенка віддавали повністю красу української пісні.

Дириґентка підготовила хор під кожним оглядом. Вимова слів ясна й чітка, відповідний ритм і пульсивність робили кожну пісню живою, а динамічні ефекти надавали пісням гнучкости та різноманітности.

Квартет виконав „Вулиця" (Колесси), „Мрії" та „Червоні маки". В цих точках ми дійсно відчули красу українських соловейків, яких можна слухати та любуватись красою і багатством мелодій переданих гарними голосами квартету.

В другій частині хор відспівав 8 колядок. Колядки ввели поважний настрій та перенесли неодного в рідні сторони й пригадали давні часи.

Замість перерви присутні вислухали повну гумору „Ворожбу Гриця Зозулі" на актуальні теми, пера дириґентки хору у виконанні Івана Шатинського.

Після концерту відбулося прийняття для хористок, на якому представники організацій складали привіти та ґратуляції дириґентові та хорові „Чайка".

В АМЕРИЦІ І В СВІТІ

ОСОБИСТІ ПРИБУТКИ АМЕРИКАНЦІВ В СІЧНІ Ц. Р. ЗБІЛЬШИЛИСЯ НА $8.7 БІЛЬЙОНА в порівнянні з груднем 1964-го року, і були на 6% більші від січня 1964-го року, становлячи $509 600 000 000 в річному відношенні. Річне відношення дістаємо таким способом, що прибутки з одного місяця множимо через 12. Про це повідомив Департамент Торгівлі, який сподівався куди більшого зросту особистих прибутків.

ЛІКАР ЗАКЛИКАЄ ВЧИТЕЛІВ ПРИПИНИТИ КУРЕННЯ і цим способом бути добрим прикладом для своїх учнів, яких навчається, що курення є шкідливе для здоров'я. Д-р Деніел Горн з Уряду Публічного Здоров'я ЗДА, промовляючи на річній конвенції Американського Т-ва Шкільних Адміністраторів, казав, що вчителі повинні те робити, чого вони навчають своїх учнів, і повинні, принаймні публічно, на очах учнів не курити. Учителі повинні при кожній нагоді використовувати дані про те, як курення цигарок шкодить здоров'ю людини. Це можна робити на годинах математики, англійської мови або історії.

„ПРОБЛЕМИ ІСТОРІЇ КОМПАРТІЇ", які є офіційним органом ЦК компартії СССР, ствердили знову зверхність компартії над збройними силами СССР. Водночас вони поновили оскарження проти маршала Георгія Жукова, який ніби старався знехтувати партію і за це відсунули його в 1957 році з становища військового міністра та головного команданта.

КОМУНО-КИТАЙСЬКЕ РАДІО ТВЕРДИТЬ, ЩО ЛЯОСЬКІ КОМУНІСТИ ЗБИЛИ в Ляосі чотири американські військові джети. З американського боку не потверджено тієї вістки, але признано, що ляоські комуністи розпоряджають модерними протилетунськими гарматами совєтського похо-

Олекса ГРИЦЕНКО

МОЇ ЗУСТРІЧІ І РОЗМОВИ З ФРАНЦУЗЬКИМИ МИСТЦЯМИ

(4)

Одну за другою Вітмор брав у руки картони: „Якою технікою ви зробили ці гваші?" — „Це, кажу сміючися, секрети маляра Гриценка". Бачу, Вітмор кладе на стіл кілька гвашів, завтра, каже, їде до Лондону і забере їх з собою. Якщо надішле мені телеграму, хай висилаю ще кілька. Справді, за кілька днів наспіла телеграма: „Пішліть шість гвашів". Три слова телеграми, а для маляра радість.

А все ж, коли пишу ці рядки, туга крас мені душу. Що сталося з тими моїми акварелями й гвашами, в кого вони сьогодні, в Лондоні, в Бостоні? Про долю моїх 44 акварель з колекції Керрігена я так і не міг нічого дізнатися. Писав мені нещодавно з Парижу колишній секретар проф. Вітмора, Б. Єрмоло: „Не можу сказати точно, що сталося з вашими акварелями і гвашами, які професор придбав був у вас. Думаю, що він подарував їх одному з двох бостонських музеїв, а може й обом. Це Музей Фогг і Бостонський Музей Мистецтв. Це туди треба звертатися за відомостями".

Після цієї зустрічі з професором Вітмором я майже щороку бачився з ним у його бюрі допомоги при вул. Мішле ч. 9, якраз біля Люксембурського парку. Тут усі справи комітету вела та сама пані Сомова, яка мені так допомогла у Царгороді. В цьому бюрі я вперше пізнав тоді ще молодого Б. Єрмолова, помічника пані Сомової. Двічі на рік професор заглядав до комітету переїздом з Америки через Париж, коли подавався на південь, на теплу зиму в Єгипті або на літо в Константинопіль. Цей незвичайно активний комітет існував від 1920 до 1930 року.

В 1930 р. проф. Вітмор подарував дві свої бібліотеки з Бостону і Лондону заснованій ним в Парижі Візантійській Бібліотеці при Національній Школі Східних Мов, вул. Ліль ч. 4. Тепер бібліотека має понад 25 тисяч томів мовами всього світу. Згідно із тестаментом професора, бібліотека від 1956 р. стала власністю Франції. Знаменита бібліотека відіграла й відіграє велику ролю між дослідниками, що цікавляться Візантією і її мистецтвом.

Під час моїх виставок у Парижі я не раз навідувався, інколи в товаристві дружини, в бібліотеку, де з такою чемністю приймає гостей і відвідувачів її директор п. Єрмолов. Високоосвічена людина, завжди рада допомогти, озброєна міцною європейськими мовами, прихильна до українців. Які цінні книжки, люксусові рідкі видання про Візантію він мені показував! Які монументальні, на зріст чоловіка, фотографії з розкриття проф. Вітмором мозаїк св. Софії він нам розгортав, розповідаючи про вийняткову працю свого патрона в Музеї св. Софії! Одного дня він поінформував мене: „Ви знаєте, там у Совєтах вас і ваші праці й до сьогодні цінять? Історики мистецтва і візантологи уважають вас за одного з перших дослідників ікони на базі малярства". І він показав мені два видання: „Древнерусское изобразительное искусство" А. І. Некрасова і „Искусство Новгорода" А. Н. Лазарева. Він показав мені теж мою картину „Риби", яку проф. Вітмор доручив йому купити на аукціоні в Отель Друо.

Пригадую свою останню зустріч з Вітмором. Одного передобідня піднявся я на перший поверх бібліотеки з моєю монографією під пахвою (тексти Рене-Жана і П. Фієренса). В розчинені двері в кабінеті бачу професора за широким столом. Він розглядає фотографії з юстиніанських мозаїк, а біля нього стоїть секретар Єрмолов. Увійшов я в залю бібліотеки і передав професорові свою монографію. Він її розглянув, подивився на мене і мовчки кріпко обняв мене, щиросердечно стискаючи руками мою руку...

Патетична зустріч, бо остання! За кілька місяців великого ентузіяста Візантії і мистецтва взагалі — не стало. 9-го червня 1950 р. нагло впав він у Вашингтоні перед дверима міністерства Доллеса. Мав тоді 79 років.

10 березня 1964 р., Ванс

МАДАМ АМОС

Португалія, про яку я вже широко писав у своїх спогадах, — країна кольорів, контрастів підсоння, подивугідної архітектури (барокко) та розмашного малярства примітивів. Тут я, не зважаючи на труднощі й несподіванки клімату, пробув не менш і не більш як шість місяців. Літо і осінь. Літо — спека, випари, присутність близького океану відчувається в країні скрізь. Осінь — найліпша пора року, ні гарячі, ні холоду. Отож за ці довгі місяці в невідомій країні довелося зазнати всього потроху. І я бачу тепер, що мій португальський доробок дався мені не відразу і нелегко. Треба було ще півроку наполегливої праці в Парижі, щоб усе оформити й удосконалити. Аж на прикінці квітня набрався вже гарний ансамбль нових речей для чергової моєї виставки. А з кожною виставкою завжди перепадає мистцеві щось нове, як не гроші, то слава або нові знайомства, і так відкриваються нові стежки для його мистецької кар'єри.

Так сталося і з новою виставкою, яку запропонувала мені влаштувати галерія Персьє. Невелика, але якнайкраще приміщення в центрі Парижу на розі бульвару Персьє і вулиці Ля Боесі. Галерія мала помірну, квадратову залю і велику, чудово освітлену збоку Ля Боесі вітрину. Симпатичний директор галерії Мендес Франс відразу сподобав собі мої речі і добре розмістив їх на стінах. Його дружина була вродлива француженка, а сам він був з Таррагони, яку я пізнав пізніше. Жмурить очі і високим тенором наспівує мелодію еспанського фляменго, яка хапає за серце. — „Знаєте, Гриценко, каже, у нас ми шкварємо біфстекс на олії, де..." — поцілував двічі пучки і цмокнув, мовби відбив кастаньєти.

Відділ УККА Дітройт-Схід і Гемтремк пожвавлює працю

Загальні Збори

20 грудня 1964 року відбулись Загальні Збори Відділу УККА, на яких вибрано нову Управу в складі:

I. Екзекутива — Володимир Туставівський — голова; Володимир Рижий — 1-ий заст.; Микола Кавка — 2-ий заст.; Михайло Ласка — 3-ій заст.; Ірина Захарків — кореспонд. секретар; Іван Бутрий — рекордовий секретар; Микола Легета — фін. секр.; Ярослав Голуб — прес. реф.; Володимир Ворик — член Управи; Теодозія Стельмах — член Управи; Василь Яремчук — член Управи.

II. Контрольна Комісія — Іван Панчак; Петро Рогатинський; Андрій Триш.

III. Товариський Суд — д-р Олександер Марітчак, д-р Антін Заплітний, інж. Остап Захарків.

IУ. Комісія Громадських Дій — Роман Качмар, Анатоль Ромах, Петро Драган.

Роковини Української Державности

Нова Управа взялась до праці, щоб відзначити Роковини Української Державности і Соборности. Кор. секр. Ірина Захарків подбала повідомити федеральних сенаторів і конгресменів стейту Мишиген про відзначування Роковин 22-го січня в американському Конгресі. Акція ця увінчалася успіхом, бо оба сенатори та вісім конгресменів стейту Мишиген зложили свої заяви з нагоди Роковин22 січня, які надруковані в Конгресовому Рекорді. Це сенатори — П. Мк Намара і Ф. Гарт, та конгресмени: Л. Недзі, Дж. Дінгел, Дж. Форд, В. Форд, Дж. О'Гара, М. Гріффіс, Р. Клівінджер і В. Брумфілд. Конгресмен Вілліям Форд потрудився теж вислати понад 200 примірників своєї заяви членам та прихильникам нашого Відділу.

24 січня українська спільнота в Дітройті і околиці відзначила Роковини Укр. Державности і Соборности врочистою академією під протекторатом обох Відділів УККА в Дітройті. Члени нашої Управи взяли активну участь в її підготовці та переведенні програми.

Американський гимн відіграв на фортепіяні студент Роман Тарнавський, який пізніше виконав твори Шопена.

Голова Відділу Дітройт-Схід і Гемтремк, інж. В. Тустанівський говорив про значення 22 січня.

Святкову доповідь в українській мові виголосив генерал Михайло Крат, учасник визвольних змагань та визначний громадський діяч.

Академію звеличав своєю присутністю посадник міста Дітройту, Джером Кеване.

Він в доповіді порушив значення політики визволення упрямлених народів Совєтського Союзу, в тому числі і українського народу.

Присутні нагородили його рясними оплесками, а Відділи УККА передали йому українській інкрустований альбом та писанки для його дружини. Прочитано проклямацію Дня Української Державности в місті Дітройті передав він голові Метр. Відділу УККА, ред. М. Бажанському.

Пані Емілія Запорожець відчитала Проклямацію губернатора стейту Дж. Ромні, а пані Ірина Захарків проклямацію посадника Гемтремку Дж. Гжецького.

Були на святі присутні представники поневолених народів, яких представила пані Е. Запорожець, а привіти й телеграми від сенаторів і конгресменів і інших осіб відчитала Ірина Захарків. Декламацію М. Рильського „Україно моя"з чуттям віддала Галина Калитяк, а Ярослав Голуб прочитав резолюції дня.

Мистецьку частину виконала Капеля Бандуристок Осередку СУМА ім. П. Орлика під керівництвом П. Потапенка.

Народні та ліричні поетичні пісні з захопленням вислухали присутні на залі.

Ред. М. Бажанський, голова Метр. Відділу УККА, подякував всім виконавцям та присутнім за їхню участь.

Український національним гимном закінчено святочну академію. Присемне враження викликала присутність на залі великої скількости молоді, яка чисельно заступлена була також і серед виконавців програми.

Наш Відділ вислав листа з подякою до сен. Еверета Дірксона за його резолюцію, в якій він домагається відкликання окупаційних військ з території України та привернення незалежности. Такого самого листа вислано також і до конгресмена Т. Дульського за його резолюції про видання значка Т. Шевченка і створення Відділу ім. Т. Шевченка в конгресовій бібліотеці.

Лист до Його Еміненції, Кардинала Й. Сліпого

Конгратуляційного листа вислано до Їх Еміненції, кардинала Йосифа Сліпого з нагоди іменування його кардиналом, а листа з подякою вислано до Їх Святости Папи Павла УІ.

Коляда на залишенців

За ініціятивою п. інж. О. Захаркова переведено збірку на харитативні цілі з нагоди Різдва Христового, пересилаючи її до ЗУАДК-у та УМХС в Німеччині.

Дотації

Управа Відділу внасигнувала 100 дол. на фонд Катедри Українознавства та вплатила 100 дол. до Українського Народного фонду на 1965 рік.

Збірка Національного Датку.

Велику увагу присвячує Управа Відділу справі збірки Національного Датку, якою з рамени Екзекутиви Відд. завідує п. Михайло Ласка, містоголова Управи. Активно допомагає йому пані Теодозія Стельмах, яка в минулій каденції добилась поважних успіхів — допровадживши збірку Національного Датку Відділу до суми 3,000 дол.

Ірина Захарків
(кор. секр.)

СПОРТ

Редагує: В. Соган

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Ню Йорк: — „НИ Інтер", футбольні змагання з циклу гор за Чашу ЗДА, відбудуться в неділю, 28-го лютого 1965 о год. 2:30 по пол. на грищі Українського Спортового Майдану при 31-ій вулиці і 124-ій вулиці в Коледж Пойнті, Н.Й.

— о О о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — СКАТС АМЕРІКЕНС 3:0 (0:0)

Петерзон, 19 лютого. — Цією перемогою в останньому вечері сімкового турніру Футбольної Ліги „Шейфер", „Ч. Січ" остаточно здобула третє місце і таким чином ввійшла до кінцевих розгринок („плей офс"). Перша півгра закінчилась безворітним вислідом. В ній дуже добре записувався воротар шкотів. В другій половині січовики своїми технічними „зарогонами" противника, „розожили" противника, та здобули трое воріт. Першого гола для „Ч. Січі" стрілив Снилик з подачі Каздоби в 22-ій хвилині. В 24-ій хвилині Хромовський, перейнявши від противників відбитий м'яч, сильним стрілом вмістив його в сітці воріт шкотів. Кілька хвилин перед закінченням гри, Воробець здобув 3-ій і останній голь зустрічі. Згідно з вислідами останніх гор турніру, чемпіонат „Шейфер" Ліги, вдруге за порядком здобув Гобокен. На другому місці опинились мадяри з Ню Бронсвіку, що, хоч були на чолі табелі гор, подібно як і „Ч. Січ", не видержали проти завзятих німців. В ході фінальної гри мадярам вдалось вирівняти вислід 2:2, що було б заепвнило їм чемпіонат, одначе працьовиті німці кілька хвилин перед закінченням змагань стрілили рішальний „великий" голь. Королем стрільців турніру вийшов Отто Вебер (Мадярський СК) — 10 воріт. Зенон Снилик і Босс Крейг забили чергові місця по 6 воріт. Дальших 4 голи для „Ч. Січі" здобув Д. Хромовський, Понос3 і М. Воробець — 2. Склад „Ч. Січі": Саварин, Каздоба, Понос, Снилик, Хромовський, Сольчанюк, Нестеренко, Воробець.

Інші висліди цього вечора: Галедон СК — Молфетта СК 5:1, Петерзон Доверс — Айріш Амерікенс 1:1, Гобокен ФК — Мадярський СК 3:2.

Кінцевий стан показника табелі гор:

	точок	воріт
Гобокен ФК	11	13: 6
Мадярський СК	10	20:12
Чорноморська Січ	9	17:10
Петерзон Доверс	8	13: 9
Айріш Амерікенс	7	12:12
Галедон СК	6	13:19
Скатс Амерікенс	3	6:13
Молфетта СК	2	8:21

„Чорноморська Січ" (юнаки) — Берґен Кавнті Гакенсак СК 3:0 (1:0)

Нюарк, 21 лютого. — Завдяки цій перемозі юнаки „Ч. Січі" закріпили свою позицію лідера табелі гор в Північній групі Футбольної Ліги Юнаків стейту Ню Джерзі, маючи здобутих 6:0 точок і 6:1 відношення воріт. Стрільцями голів в цій грі були: Медюх, Смук і Канайда. Склад „Ч. Січі": Вольф, Хамуляк, Медюх, Гой, Гура, Гординський, Чапля, Смук, Ватралик, Канайда, Гозій, Лісевич, Вільчинський, Петляр. Лайковим і тренером є п. Б. Чапля, помічниками п. М. Медюх і П. Гой.

О. Твардовський

ШІСТКОВИЙ ТУРНІР ФУТБОЛУ В НЮ ЙОРКУ

УСК — „Дойчунґари" 3:2

Ню Йорк, 20-го лютого. — Третій вечір футбольного турніру з пляном трьох останніх кругів змагань (15 зустрічей), був перерваний під час сьомої зустрічі тому, що в будинку Арморі вибух пожар. Радіо, яке звичайно поминає мовчанкою вістки про футбольні змагання в Ню Йорку і околиці, присвятило цьому вечорові турніру увагу лише завдяки вогневі, який перешкодив змаганням. Так футбол ще дальше мусить з трудом пробиватися крізь бойкот деяких засобів інформації, які фаворизують інші ділянки спорту.

В змаганнях УСК-у з „Дойчунгари" визначився стратегічною грою Паз, який сам здобув другі ворота, а перші і треті випрацював своїми подачами, які вкинчив Шеферс. Двічі УСК провадив і двічі противники рівняли рахунок, а переможні ворота впали на 13-ій хвилині гри.

Других змагань шістка УС. К-у не вспіла вже докінчити, бо в половині гри змагуни і глядачі мусіли покинути залю Арморі внаслідок пожежі. До половини „Гунгарія" вела 2:0 і заповідалося на нову поразку УСК-у, який в цьому турнірі здобувся на дві перемоги, одну нерішену і чотири програні.

Турнір мав би бути докінчений у досі невизначеному дні, який відповідав би пляням НАФСоюзу та в якому заля Арморі була б вільна від інших імпрез. В показнику турніру після семи кругів змагань веде Грецько-Ам. СК з точками 11:3 перед „НИ Гота" (10:4) та „Мінервою Пфельцер" (10:4).

УСК — „ДЖУЛІЯНА" 2:1

Ню Йорк, 21-го лютого. — Напередодні дальших гор за Чашу ЗДА футболісти УСК-у відбули товариські змагання з італійською одинадцяткою, яка також належить до шістки дружин, які залишилися в Ню Йорку в розграх за Чашу. Ці змагання потвердили погляд проводу УСК-у, що дружині були потрібні змагання для відповідної заправи до тергових дружинах зустрічей. Обидві дружини вели чисту і гарну гру в дружній атмосфері.

УСК, скріплений новим лівим крилом Джаном Кером і зі своїми дотеперішніми зірками, має в цьому році добрі вигляди посягнути по Чашу ЗДА. Управа УСК-у законтрактувала в минулому тижні на посторонньо Сметтигрса, який цим самим вже не залишить дружину УСК-у перед кінцем сезону, чи рішальними грами за Чашу.Крім цього повернувся до складу УСК-у Маріо Паз, колишній середній помічник відомої дружини „Беленензес" з Португалії.

Вже приділені пари черговних зустрічей змагань за Чашу, а саме: Грецько-Ам. СК — „Джуліяна", „НИ Гота" — „Дойчунгари" та УСК — „НИ Інтер". Тільки змагання УСК-у з „Інтером" мають поновідо визначену дату — неділю, 28-го лютого.

— о О о —

СІМКОВИЙ ТУРНІР ФУТБОЛУ В ШИКАҐО

„Леви" — „Вандерерс" 6:0
„Крила" — „Блискавиця" 2:1

Шикаґо, 21-го лютого. — В передостанніх змаганнях турніру „Леви" розгромили німецьку дружину „Вандерерс" найвищим у цьому сезоні вислідом у цілому турнірі, тобто Вищої і Першої Дивізій. Перемога відкрила „Левам" дорогу на наступний сезон до Вищої Дивізії і рівночасно припечатала долю „Вандерерс", які разом з „Блискавицею" попрощаються з турніром в наступному році. Щоб здобути безконкуренційне перше місце, „Леви" мусять виграти останні свої змагання з „Вікінгами" в неділю, 28-го лютого. Найближчим суперником на перше місце є мексиканська дружина „Таннерс", яка має однакове число точок з „Левами", тобто 13:3. Відношення воріт „Левів" — 21:4. Воно значно краще від „Таннерс", які мають відношення воріт 12:5. Останні змагання мають „Таннерс" зі сумівськими „Крилами", для яких ця зустріч має велике значення для того, щоб вони залишилися в турнірі на наступний рік.

Перемога прийшла „Левам" легко і коли б вони були більше стріляли, вислід міг бути вдвоє вищий. Стрільцями воріт були: М. Нога 2, А. Козій 2, І. Полюхович і Ф. Діяз. Склад „Левів": Банах, Еліяшевський, Бульба, Полюхович, Нога, Діяз, Стахоровський, Козій і Лінартович.

Сумівські „Крила" здобули чергову перемогу над польською „Блискавицею" рішальними воротами, які впали в останніх секундах зустрічі з стрілу Шленкера. Ці дві цінні точки дають „Крилам" надію задержатися в турнірі на наступний сезон. Коли б „Крила" перемогли в наступну неділю „Таннерс", вони можуть опинитися на шостому, або і п'ятому місці Першої Дивізії. Рівночасна перемога „Левів" над „Вікінгами" вирішила б чемпіонат Першої Дивізії в користь „Левів". Ворота для „Крил" у змаганнях з поляками здобули: Юліян Куляс з карного удару та Іван Шленкер на 20-ій хвилині гри. Склад „Крил": Куц, Думановський, Мирон Куляс, Романенко, А. Бахір, Шленкер, Галів, Юліян Куляс і Гулик. Тепер рішаючий рахунок „Крил": 3 виграні, 2 нерішені і 3 програні, які дають в сумі 8:8 точок і відношення воріт 11:12.

Інші висліди Першої Дивізії: „Вікінги" — „Фортуна" 1:0; Литовський СК — Мадярський СК 3:2 і „Таннерс" — „Спарта" 1:0.

Петро Головатий

УСК ГРАТИМЕ НА МІЖНАРОДНОМУ ТУРНІРІ

Футбольний Союз Ню Йорку влаштовує 15-го, 18-го і 21-го квітня великодній турнір з участю трьох закордонних дружин та свого репрезентанта, на якого вибрав Союз дружину УСК-у Ню Йорк.

Управа УСК-у прийняла запрошення і погодилася на участь своєї дружини в цих міжнародних змаганнях з клюбами „Айнтрахт", Франкфурт — Німеччина, ФК Фльорентіна — Італія і „Аріс" Салоніки — Греція.

Змагання турніру розложені на три дні, по дві зустрічі кожного дня, і вони відбуватимуться на стадіоні Рандалс Айленд, Ню Йорк. В четвер 15-го квітня гратимуть: Фльорентіна — УСК о год 7:00 і Айнтрахт — Аріс о год. 9:00 вечором.

В неділю, 18-го квітня зустрінуться: Айнтрахт — УСК о год. 2:00 і Фльорентіна — Аріс о год. 4:00 по полудні.

В третьому дні турніру, в середу, 21-го квітня стануть проти себе: Аріс — УСК о годині 7:00 і Фльорентіна — Айнтрахт о год. 9:00 вечором.

„ТРИЗУБ" — „МІНЕРВА ПФ." 5:1

Філядельфія, 21-го лютого. — В присутності 400 глядачів відбулися минулої неділі на грищі „Гюстон" товариські змагання цих двох дружин ліги Східньої Конференції, дохід з яких був призначений на лікування змагуна „Мінерви", Бальдуцці. Цей змагун був контужений на мистецьких змаганнях цих двох дружин восени минулого року. В першій півгрі „Тризуб" вів 3:0 зі стрілів Яковин, Мендеза і Вентлянда. Цю половину зустрічі грав „Тризуб" у повному складі і сильно переважав противників. Після перерви „Тризуб" пробував деякі зміни в обороні і нападі, але і тоді „Мінерва" не мала багато нагод поправити вислід. Після утрати воріт з 53-ій хвилині „Тризуб" здобув двоє дальших воріт зі стрілів Ветлянда (карне) і Яковина.

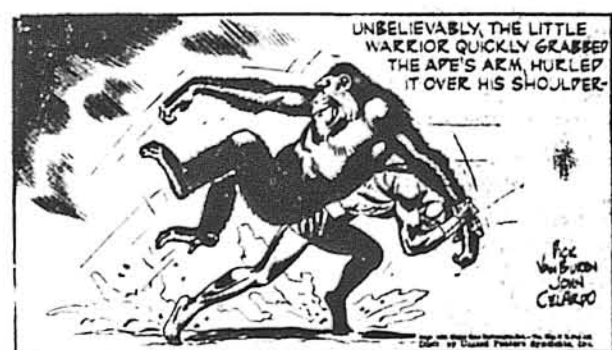
Склад „Тризуба": Свич, Бородяк (Миницей), Рач (Муніс); —Джуліо, Луна, Ідай; Куна, Мендез, Ферейра (Мендонка), Ветлянд, Яковина.

Збори Відділів Українського Народного Союзу

НЕДІЛЯ, 28-го ЛЮТОГО 1965 р.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. Николая — 175 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі УН-Дому при вул. 4655 Мартін вулиці. Управа Відділу.

ТАРЗАН, ч. 5392. Тубілець перемагає мавпу!

Неймовірно малий войовник швидко схопив мавпу за руку і перекинув її на свої плечі...

І кинув її на землю так сильно, що бестія була непритомна!

І так тубілець вийшов як переможець... в кількох тільки секундах!